

sinematek.tv

SINEMA GÜZİN

Sayı: 16
Kırş.
25

ANN SOTHERN

Yeni bir âdet

● Hollywood'da çevrilmekte olan filmlerin halka ilk gösterilişleri, o filmin baş artistlerinin doğdukları şehirlerde ve artistin de hazır bulunduğu büyük gala müsamereleriyle yapılmaktadır. Bu âdet, aşağı yukarı harbin başında umumileşti. Evvelceleri, nadir olarak yapılırdı. Bu şekilde gösterilen filmlerin birkaçı şunlardır:

• **CLAUDIA** baş artisti Dorothy Mc Guire, Omahalı ve filmin ilk gecesi Omahada yapıldı.

• **Best Foot Forward** baş arsitsi Red Skelton, Hartfordlu ve filmin ilk gecesi Hartford'da yapıldı.

• **Happy Land** baş artisti Don Ameche, Kenosha'lı. Filmin ilk gecesi Kenosha'da.

Deanna Durbin

● Unversal stüdyolarının gözde yıldızlarından Deanna Durbin, ilk renkli filmi olan «Caroline» i çevirmeğe başladı. Film hakkında henüz fazla malûmat yoktur .

● RKO stüdyolarında Olivia de Havilland, Jack Carson ve Robert Cummings «Princess O'Rourke» adlı bir film çevirmektedir.

● Paramount stüdyolarında radyo serilerinden alman «Henry Aldrich» filmlerinden bir tanesi daha bitti. Bunun adı «Henry Adrich Boy Scout» dur. Lâkin seri de bu filmiyle birlikte bitmektedir. Çünkü bu filmlerde baş rolü yapan Jimmy Lydon artık çocuk denecek bir yaşta değildir. Şimdi Republic kumpanyası tarafından Paramount'tan kiralanmış ve «Rhythm Reverly» adlı yeni bir filme başlamıştır. Aldrich serileri Mickey Rooney'in «Andy Hardy ailesi» serilerine rakip olarak çevrilmişti. Bunlardan henüz hiç biri memleketimizde gösterilmiş değildir.

425 bin dolar

Metro-Goldwyn-Mayer film şirketi, yeniden filme alınacak olan kitapların muharrirlerine filme alınma hakkı olarak 425 bin dolar para vermiş bulunuyor.

Şarlonun oğlu

● Şarlonun büyük oğlu on sekiz yaşındaki Charles Chaplin Jr. Amerikan ordusuna er oldu. Chaplin Jr. Şarlonun ikinci karısı Lita Grey'den dünyaya gelmiştir. Meşhur komigün ayrıca iki oğlu daha vardır.

Clark'a madalya

● Askere alınmadan önce son olarak Lana Turner'le birlikte «Somewhere I'll find you» filmi çevirmiş olan Clark Cable'e, Motion Picture Herald mecnuası tarafından, savaş meydanlarında çektiği dokümanter filmler için bir madalya verilmiştir.

Spencer'in yeni rolü

● Dilimize «Bir tek dünya» adıyla çevrilmiş olan ve meşhur Amerikan siyaset adamı Wendel Wilkie'nin son dünya seyahatinden dönüşünde yazdığı «One World» kitabı 20th Century Fox stüdyoları tarafından filme alınmaktadır. Bu filmde Spencer Tracy, Wilkie rolünü yapacaktır.

Bu suretle Spencer, hayatında üçüncü defa olarak biyografik bir rol temsil etmiş oluyor. Bundan önce seyyah Stanley, daha sonra Edison, rollerini yapmıştı.

Roy Rogers

● Meşhur kovboy yıldız Roy Rogers, New-York'da Madison Square Garden'de yapılan Rodeo «vahşi at müsabakası» na iştirak etmiş ve çok alkışlanmıştır. Vahşi atlara binerek bunlara hâkim olabilmek, Amerikada bir nevi milli spor mahiyetindedir ve Roy Rogers en muvaffak rodeocularardan biridir.

Bu vahşi at müsabakasının bir hususiyetli de, ilk defa olarak televizyonla Amerika içinde yapılmış bir rodeo oluşudur.

Vatikan filmi

● Son günlerde, Amerikada Vatikan ve Papalığın tarihi adlı kısa bir film çevrildi ve bu film bütün dünyaya yayıldı.

NASIL OKUNUR?

Harry CAREY ... Heri Keri (Amerikan)
Mary CARLISLE ... Meri Kerlayl (Amerikan)

Richard CARLSON ... Riçird Kerlsın (Amerikan)

Tullio CARMINANTI ... Tullio Karmnanti (İtalyan)

John CARRADINE ... Can Kerrdın (Amerikan)

Leo ARRILLO ... Lio Karillo (İspanyol)
John CARROLL ... Can Keril (Amerikan)

Madeleine CARROLL ... Medlin Keril (İngiliz)

Lynne CARVER ... Lin Kervir (Amerikan)

Walter CATLETT ... Voltır Ketlit (Amerikan)

Hobart CAVANAUGH .. Hobart Keveno (Amerikan)

Chick CHANDLER ... Çik Çendlır (Amerikan)

Lon CHANEY ... Lan Şeni (Amerikan)

Plak Köşesi

Bu sayımızda başrolleri Dorothy Lamour ve William Holden tarafından yapılan (the Fleet's in) Filo geliyor adlı filmin şarkılarının hangi marka plâklarında bulunabileceğini veriyoruz:

THE FLEET'S IN:

NOT MINE: Jimmy Dorsey orkestrası, Markası (Decca 4122)

Aynı şarkı: Artie Shaw orkestrası, Markası: (Victor 27779)

TANGERINE: Jimmy Dorsey orkestrası, Markası (Decca 4123)

Aynı şarkı: Vauhn Monroe orkestrası Markası (Bluebird 11433)

Aynı şarkı: Tommy Tucker orkestrası Markası (Victor 6583)

I REMEMBER YOU: Jimmy Dorsey orkestrası Markası (Decca 4132)

Aynı şarkı: Freddie Martin orkestrası Markası (Bluebird 11426)

Aynı şarkı: Jan Savitt orkestrası Markası (Victor 27775)

Aynı şarkı: Harry James orkestrası Markası (Victor 36518)

IF YOU BUILD A BETTER MOUSE-TRAP: Jimmy Dorsey orkestrası Markası (Decca 4132)

Aynı şarkı: Freddie Martin orkestrası Markası: (Bluebird 11453)

ARTHUR MURRAY TAUGHT ME DANCING IN A HURRY

Söyliyenler THE FOUR KING SISTERS Markası (Bluebird 11431)

GELECEK SAYIDA: LADY BE GOOD

Charlle CHAPLIN ... (Çarli Çeplin (İngiliz))

Ruth CHATTERTON .. Rut Çetirtın (Amerikan)

Hally CHESTER ... Holı Çestır (Amerikan)

Diana CHURCHILL ... Dayena Çölçil (İngiliz)

Eduardo CIANNELLI ... Eduardo Cianell (İtalyan)

John CLEMENTS ... Can Klments (İngiliz)

Charles COBURN ... Çarlz Kabırn (Amerikan)

Claudette COLBERT .. Klodet Kolbert (Fransız)

Eddle COLLINS ... Edi Kahns (Amerikan)

Ronald COLMAN ... Ranıld Kolmun (İngiliz)

Joyce COMPTON ... Coys Kamptın (Amerikan)

Walter CONNOLLY ... Voltır Konallı (Amerikan)

Jackie COOGAN ... Cekı Kugın (Amerikan)

Elisha COOK Jr. ... Elişe Kuk Cunyır (Amerikan)

(Arkası var)

Cilt : 2 — Sayı : 15

27 Nisan 1947

BU SAYIDA :

AKADEMİ MÜKÂFATI : OSCAR

Hollywood'da sesli filmle birlikte kurulmuş olan Akademi'nin tarihine ve şimdiye kadar verdiği mükâfatlara dair bir röportaj

HAYAT 40 İNDA BAŞLAR

Açaba öyle mi? Kimler için kırkında, kimler için daha evvel başlıyor? Öğrenmek isterseniz bu yazıyı okuyunuz.

JOAN LESLIE

Genç ve güzel artistin hayatı.. Yakında filmlerini de seyredeksiniz.

FARUK KENÇ ve BAHA GELENBEVİ

Biri rejisör, biri operatör iki film teknisyeni... Hayatlarını merak etmez misiniz? Bu yazımızda okuyacaksınız.

**MESHUR BABALARIN
MESHUR OĞULLARI**

Beyaz perdenin meşhur babalarile, meşhur oğulları arasında bol resimli, güzel bir mukayese..

SAMMY NİÇİN KOŞUYOR?

Sammy, sahiden çok koşuyor.. Hem öyle koşuyor ki bu koşu onu gayet yükseltecek ve film dünyasına hâkim kılacak..

SİNEMA NEREDEN NEREYE?

Dünya sinema tarihi üzerindeki ilgi değer etüdümüz, en cazip sahfalarında.

A Y R I C A :

HOLLYWOOD MEKTUPLARI: Bir Stüdyo geziyoruz.. Bir stüdyo nasıl yerdır? Ve film nasıl çevrilir?

AST TIME GOES BY! Casablanca filminden enfes bir şarkı ve mükemmel bir tablo.

HERŞEY VATAN İÇİN, Romanımız bu sayıda sonuna, en heyecanlı yerine geldi.

YENİ FİLMER ANSİKLOPEDİSİ'nde altı yeni filmin mevzuunu ve kritiğini sunuyoruz

Plak köşesi, Dedikodular, Artist isimlerinin doğru okunuş şekli, Haberler, Ek olarak dört renkli Ginger Rogers tablosu ve Bunlar Kim müsabakamızda kazananlar.

Başmuharriri, Teknik ve yazı işleri sekreteri

CEMİL CAHİT CEM

Basıldığı yer — İstanbul Basımevi

Bu sayfamızı süsleyen tabloda Amerikanın meşhur meşhurlarına başlığı birisi (Cover Girl) Elyse Knox, Walter Wanger'ın "Sahrazad" filminde görülüyor.

Foto: Universal

AKADEMİ MÜKÂFATI

OSCAR

Geçenlerde Amerikandan gelen küçük bir Hollywood haberinde şunları okumak kabildi:

•Amerika sinema tarihinde ilk defa olmak üzere bu yıl, 2 Mart 1944 salı günü tevzi edilecek olan Oscar akademî mükâfatları şerefine ziyafet tertip edilmemiştir. Merasimin bir tiyatro binasında yapılması kararlaştırılmışsa da, henüz yer tayin edilmiş değildir. Mutat ziyafetten, ekonomi maksadiyle vazgeçildiği bildirilmektedir... v.s.▪

Bu Hollywood haberini, yadırgamıyacağınızı zannediyoruz. Çünkü, gün geçmiyor ki akademi, mükâfat kelimeleri ve Oscar (Oskar) ismi işitilmesin... Gün geçmiyor, ki gündelik gazetelerin sinema ilânlarında, sinema mecmualarının uzun yazılarında Oscar kazanan film ve artistlerin adlarına rastlanmasın... yazıyorlar, çiziyorlar. Award akademisi diyorlar, Oscar akademisi mükâfatı diyorlar, Oscar madalyesi diyorlar ve hattâ Oscar akademisinin Award mükâfatı gibi baştan aşağıya yanlış tâbirler kullananlar da var... SİNEMAGAZİN, mevzuunun her sahasında olduğu gibi, burada da yalnız okuyucularını düşünerek, bu işin iç yüzünü aydınlatmaya karar verdi. Okuyacağınız yazı, sizlere Hollywood'un en namlı şahsiyeti mister Oscar'ı tanıttacaktır.

Yazan: Mahmut E. OZAN

lüzum olmasa gerektir. Fakat, sesli filmi doğurduğu öyle yeni bir mesele vardı, ki bu mesele bugünkü mevzuumuzu alâkadar etmektedir. Sesli filmle beraber, yeni bir artist tipine, yeni bir bir teknisiyen zümresine ihtiyaç baş göstermişti. Endüstrinin, yeni elemanlar buluncaya kadar epeyce sıkıntılı anlar yaşayacağı aşkârdı. Nitekim bu yeni teknik, birçok eski sinema artist ve iş adamlarını üvey evlât gibi unutturmuş, seslerinin müsaadesizliği yüzünden o zamanların birçok tanınmış yıldızları, beyaz perdeden uzaklaşmak zorunda kalmışlardı.

Sesli film, o zamanlar, âdeta bir kargaşalığa, paniğe sebep olmuştu. denebilir. Bir iki hafta içinde Mae Murray, Gloria Swanson, Bebe Daniels, Anita Page, Billie Dove gibi gözde kadın yıldızlar ve Ramon Novarro, Conrad Nagel, Norman Foster, William Haines ve Neil Hamilton gibi tanınmış

erkek artistler, sonbahar yaprakları gibi sinema semasından döğülmeğe başlamışlardı.

Sayırsız filmlerle kazandıkları uçsuz bucaksız şöretleri, Vitagraph'ın çevirdiği bir tek sesli filmle ortadan kayboluyordu. Evet, bir tek sesli film, sinema sanayinin istikbalini tehlikeye sokmaktaydı. Beri yandan teknisiyenler de, yeni aletler karşısında zorluk çekiyor ve bu sahayı terkederek başka işler tutmayı, daha doğru buluyorlardı. Az kalsın sinema sanayli artistsiz ve teknisiyensiz kalacaktı. İş başındakiler, düşündüler taşındılar doğmakta olan yeni endüstriyel teşvik maksadiyle bir mükâfat tesisine karar verdiler. Bu iş, Amerikan sanayinin en nüfuzlu teşekkülü olan ve «Academy of Motion Pictures Arts and Sciences» adını taşıyan «Sinema sanatları ve ilimleri akademisi» ne düşüyordu. Önceleri, o tarihten itibaren her yıl en çok muvaffak olan artiste, en iyi filmi çeviren rejisöre ve en iyi filmi hazırlayan stüdyoya paraca yardımcı bulunmayı düşündülse de, sonradan kazananlara altından yapılmış bir insan heykeli vermeği münasip buldular. Bu küçük heykelciğin modelini Metro-

1927 yılındayız. Sessiz sinema, son günlerini yaşıyor. Sağda solda, yepyeni bir teknikle sesli bir sinema sanayinin doğmak üzere olduğu rivayetleri dolaşiyor. Bu mesele hakkında lehde, aleyhde bir sürü lâf söyleniyor. Kimisi, sinemanın sesli olursa gülünç bir hal alacağı iddiasında, kimisi de sinema tekniğinin kâfi derecede tekemmül ettiği ve daha fazlasını kaldıramayacağı fikrinde.. Bu hal devam edegelirken Vitagraph film şirketi (Şimdiki Warner Brothers) ilk sesli film olan «Jazz Singer — Caz şarkıcısı» adlı eserini, 1927 senesi mayısının 18 inci günü piyasaya arz ediyor. Bu ilk sesli filmi ve onu takip edenlerin, ne dereceye kadar muvaffakiyet kazandığını tekrara

Goldwyn-Mayer stüdyosunun o zamanki ressamlarından ve şimdi aynı stüdyonun sanat direktörlüğünü yapan Cedric Gibbons hazırladı ve ilk defa olarak 1927 senesi temmuzunun onuncu günü Hollywood Boulevard'daki akademi binası salonlarında tertip edilen muhteşem bir ziyafette mükâfat dağıtıldı. Altın heykeli, ilk kazananlar Janet Gaynor ile Emil Janings olmuştur. Janet Gaynor, 20th Century-Fox'un «Seventh Heaven — Yedinci cennet» ve Emil Yarnings, Paramount'un «Way of All Flesh — Şehvet kurbanı» filmlerile bu mükâfata hak kazanmışlardı. İşte, bu hâdiseden sonra Hollywood gazetecilerinden Sidney

Karşı sahfede yukarıda 20 santim boyunda som altından yapılmış bir heykelecik olan Oscar görülmüyor. Aynı sahfenin aşağısında ilk akademi mükâfatını 1927 yılında kazanmış olan Janet Gaynor ve Emil Yarnings. Solda 1928 mükâfatını kazanan Mary Pickford ve Warner Baxter. Bu sahfede yukarıda 1924 mükâfatını kazanan, soldan itibaren Van Heflin, Greer Garson, Teresa Wright ve James Cagney. Aşağıda 1929 mükâfatını kazanan Norma Shearer ve George Arliss ile 1927 mükâfatlarını kazanan Spencer Tracy ve Louise Ralner. Foto: M.G.M.; 20th Century-Fox; Paramount; Warners.

Skolsky bu küçük altın heykelciğe Oscar ismini taktı. O gündenden beri Oscar, sinema merkezinin kendinden en çok bahsedilen cansız şahsiyeti olmuştur.

Oscar, yirmi santim boyunda som altından yapılmış bir heykeldir. ve bu hesapca, kıymetinin sadece sembolik olmadığı da meydandadır.

Tanınmış sinema rejisörlerinden Frank Capra'nın bugün, reisiğini yaptığı «Sinema sanatları ve ilimleri akademisi» nin bugüne kadar Oscar'la mükâfatlandığı sanatçılar ve mükâfatın verilmesine sebep olan filmler sırasıyla aşağıdadır.

(Arkası 26 ıncı sahfede)

1929-1930

1937-1938

Hayat 40'ünde BAŞLAR

Çok meşhur olmuş ve bütün dünyada milyonlarca nüsha basılmış bir kitabın adı, böyledir: «Hayat kırkında başlar!». Vâkıa bu sözü, yaşlanmaya yüz tutmuş insanların bir nevi zügürt tesellisi telâkki edenler yok değildir. Lâkin oldukça doğru ve mühim bir hakikate tercüman olduğunu da itiraf etmek mecburiyetindeyiz. Her nekadar bugün —bilassa kadınlar arasında— kimin kırkı aşmış, kimin kırktan aşağı olduğunu seçip ayırt etmeğe pek kolay imkân yoksa da muvaffakiyetleri gözle görünür bir halde bulunan sinema yıldızları arasında bir gezinti yapar da hakiki yaşlarını şöyle bir incelersek, hayatın sahiden kırkında başlamak istedadını gösterdiğini biz de hayretle müşahede ederiz. Bugün, filmlerinde civan delikanlılar veya çiçeği burnunda genç kızlar halinde seyrettiğimiz, beyaz perdenin göz ve gönül çelici gözdeleri arasında öyleleri var, ki onların hakiki yaşlarını duyduğumuz zaman, şaşmamak elimizden gelmeyecektir. Kimi istiyorsunuz? Meselâ Jean Arthur'un hangi filmini seyretseniz, kendisine 25 ten yukarı bir yaş vermenize hemen imkân yok gibidir. Halbuki Jean 1908 yılının 17 ilik teşrininde doğdu. Yâniya şimdi tam 36 yaşında bulunuyor. Demek ki kırkına merdiven dayamıştır. Birçok kadınları teshir eden mahmur bakışlı Charles Boyer'ye ne diyeceksiniz? Şöyle böyle meşhur olalı ve hakiki hüviyetini bulalıberi, kırkını goktan aşmıştır. Bugün 45 inindedir çünkü 1899 yılının 8 Ağustosunda doğmuştur. Ya, sinema yıldızları arasında en

HAYAT KIRKINDA BAŞLAR, SÖZÜNÜN DOĞRULUĞUNDAN ŞÜPHE EDİLEMEZ AMA, HAYATIN DAHA EVVEL BAŞLADIĞI DA BİR HAKİKATTİR. KİMLER İÇİN EVVEL, KİMLER İÇİN SONRA BAŞLADIĞINI BU YAZIMIZDA OKUYUNUZ.

gençlerinden biri gibi görünen İda Lupino'ya ne diyeceksiniz? Hiçbir filmde 21 den yukarı çıkmıyan bu körpe taze de otuzuna merdiven dayadı. Çünkü şimdi 29 yaşındadır.

Hangi birini saymalı? İşte hâlâ bacaklarının güzelliğiyle övünen Marlene Dietrich. Stüdyosu, yaşını ufaltabilmek için ne yapacağını şaşırılmış bir halde, fakat bütün küçültmelere rağmen aşağıya indirmek mümkün olmayan Marlene'i 42

İşte beyaz perdenin ateşli delikanlının Gary Cooper. Delikanlı ha?.. Shirley Temple'in ilk filmlerinden birini çevirirken 36 yaşındaydı. O zaman Shirley çocuktu, şimdi ise koskoca bir kızdır. Artık siz varın Gary'nin yaşını bu hesaba uydurmaya çalışsın!

Annabella'nın da yaşını ufaltıncıya kadar akla kararı seçiyorlar. Sinema neşriyatında onun 18 yaşındaki koskoca kızından bahsedildiğini hiç gördünüz mü? Bugün stüdyoların verdiği rakamlara bakarsanız Annabella, henüz 32 sindedir. 18 i çıkarın geriye 14 kalır. Fransız kanunları 14 yaşında bir kızın evlenmesine müsaade etmediğine ve kendisinin 19 yaşında evlendiğini söylemesine göre en aşağı 37 yaşında olması icap etmez mi?

Hele Joan Crawford'larla ve Irene Dunne'leri hiç karıştırmıyalım. Birincinin hakiki yaşı 43, ikincinin ise 44 tür.

Birçok genç kızların kalblerini çarptıran Walter Pidgeon ise bugün dört yaşında bir toruna malik bir dede-

dir. 1897 de doğduğu söylendiğine göre yaşı 48 dir ve ellye rahat rahat merdiven dayamış bulunmaktadır.

Fakat, itiraf etmek lâzımdır, ki sanatlıların birçokunun yaşları ilerlemiş bulunmasına rağmen, gördükleri rağbet azalmak şöyle dursun, bilâkis artıyor. Seyirci, yaş bahsinde pek fazla aldatılmaz. Bu itibarla beyaz perde de seyrettiği sanatlılardan ekserisinin hakiki yaşlarını pek âlâ sezdiği halde, yine onları beğenmekten ve takdir etmekten kendini alamıyor..

Bu işin mütehassıslarına sorarsanız iki sebep gösteriyorlar. Birisi, sinema seyircilerinin büyük bir çoğunun, genç insanlar oluşudur. Tezati, birbirlerini çeker kanununa göre, genç bir kız, yaşlı bir erkeği genç bir erkek de olgunlaşmış bir kadını yadırgamamaktadır. İkinci sebebi de, insanların yaşlandıkça yüzlerinin hakiki mânâlarını iktisap etmesi ve tiplerinin belirmesi keyfiyettir.

Bu ikinci sebebi, pek yabana atmamak lâzım. Çünkü bugünün meşhur sinema yıldızlarının bundan senelerce evvelki fotoğrafları ile bugünküler karşılaştırılırsa, netice, bugünkü tiplerin lehine oluyor. Gary Cooper'ın eskî bir resmiyle yeni bir resmi arasındaki fark, şayanı hayret derecededir. Aynı şey, Charles Boyer ve bütün diğerleri için de vardır. Öte yandan, birçok yıldızların, gençliklerinde sönük figüranlar iken, yaşlandıkça ve olgunlaştıkça göhrete eriştiklerini de hesaba katmak lâzım. Bugünün meşhur gözdeleleri arasında böylelelerinin yekünü, bir hayli kabark değil midir?

Fakat, bu demek değildir, ki sinemanın hakikaten genç yıldızları da hiç rağbet görmüyorlar.. bilâkis Mickey Rooney, Judy Garland, Deanna Dur-

bin, Shirley Temple, Donald O'Connor, Gloria Jean ve Susanna Foster gibi 17 ile 23 yaş arasında bulunan genç yıldızlar da çok gözdedir. Acaba onların seyircileri, onlara baktıkça gençliklerini hatırlıyan yaşlı kimseler mi?

Genç yıldızların gördükleri rağbeti de böyle biolojik bir kanuna bağlamak, hem işi kolaylaştırır, hem de insanı düşünmekten kurtarırdı. Mesele yok! Genç yıldızları, yaşlı seyirciler beğeniyor.. Yaşlı yıldızları da genç seyirciler.. İşler, yine yolunda gidiyor demektir. Fakat acaba, bu rağbetlerin hakiki sebebi böyle midir.

Doğrusu, burasını henüz hallettiğini iddia eden kimse çıkmadı. Bu itibarla «Hayat kırkında başlar!» sözü ne kadar doğru olursa olsun, kırkından evvel başladığı hakikatini de büsbütün reddetmemek lâzım geliyor..

E. HAKGÖREN

Jean Arthur, Charles Boyer, Ida Lupino, Marlene Dietrich, Gary Cooper ve Annabella.. Kimi kırkına merdiven dayamış kimi de kırkıyı aşmış bir çok yıldız.. bu sahifemizde hepsinin, onar sene evvel alınmış küçük fotoğraflarını görüyorsunuz. Bugünkü resimleriyle, dünküler arasındaki fark, gözden kaçacak gibi değil.. Acaba, hayat, sahlden kırkında mı başlıyor? Foto: Columbia; Paramount; 20th Century Fox; United Artists; Universal, Warners

Hollywood Nisan. 1944.

Hollywood'a gelen ziyaretçiler, Stüdyoları gezebilmek ve tetkiklerde bulunmak için kendilerine hasredilen zamanın kâfi gelmediğinden şikâyet eder dururlar. Sabahları birkaç saat vakit vardır, derken öğle yemeği tatlı gelir öğleden sonra da setlerde ancak saat 5 şe kadar film çevrildiğinden 4-5 saat içerisine sıkıştırılmış bir ziyaretin kendilerini tatminden çok uzak olduğu muhakkaktır.

Fakat zamanın baskısı altında vücuda gelen bu normal tehdit nedense şimdiye kadar hiçbir ziyaretçi veya muhabir tarafından yenilememiştir. Ben de birçok yabancı gazete ve film mecmualarının Hollywood muhabiri olmaklığım dolayısıyla stüdyolar ve çalışış tarzları hakkında geniş malûmat'a ihtiyaç hissetmekteydim. Yani ben de zamanın azlığından şikâyetçiydim. Bundan dolayı bir yolunu bulup bu mahzuru yokede bilmek için teşebbüse gi-

HOLLYWOOD MEKTUPLARI

BİR STÜDYO GEZELİM

riştim. Elde ettiğim netice 7 senedenberi hiç bir gazetecinin mazhar olmadığı bir müsaadeydi ve «Paramount» stüdyolarında bir haftalık misafir olarak davetli bulunuyordum.

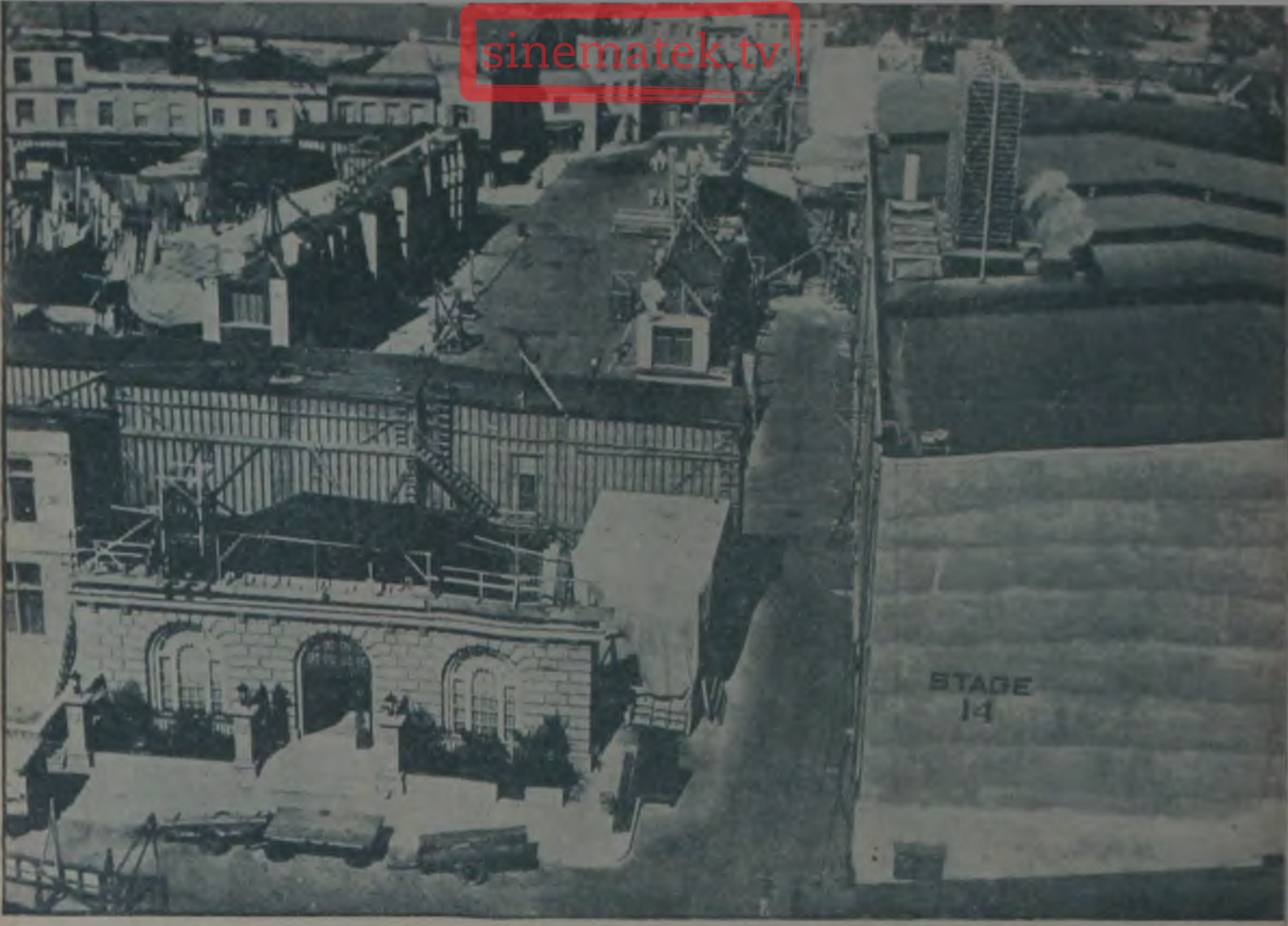
Bu suretle tam bir hafta «Paramount» stüdyolarında yatıp kalktım. Kahvaltılarımı orada yaptım, öğle akşam yemeklerimi orada yedim. (Tabil artistler, yıldızlar, figüranlar, rejisörler ve teknisyenlerle beraber).

Hollywood Los Angeles şehrinin ancak küçük bir kısmıdır denebilir. Hollywood'da bulunan 10 büyük stüdyodan yalnız dördü şehrin içerisinde diğer 6 sı ise şehrin dışarısında kurulmuşlardır. Paramount, R.K.O. Columbia ve Samuel Golwyn Stüdyoları şehirdekiler. 20th Century-Fox Beverly Hills'de, Warner Bros ve Walt Disney stüdyoları Burbank city'de, Universal stüdyoları Universal city tabir edilen bir semtte ve Republik stüdyoları da Studio city'dedir. Fakat bütün dünya bir tek isim tanımaktadır: «Hollywood».

«Paramount» stüdyolarında ilk ziyaretim sabah saat onda başladı ve önce bir bahçe dekoru içerisinde geçen bir sahneyi gezdim. Burada Joan Fontaine ile Meksikalı yeni artistlerden Arturo de Cordova «The Frenchman's Creek» adlı bir film çeviriyorlardı. Eseri belki duymuşsunuz «Rebecca» muharriri Daphne Du Maurrier'nin aynı adlı romanıdır. Ve Amerikada 5 milyon satılmış bir kitaptır. 17 ci asrın avantür ve aşkla karışık bir hikâyesi olan bu romanı okurken duyacağınız heyecanı filmi seyrederken daha fazla hissedeceksiniz. Sette filmin çekilişini seyrederken ne derece tesir altında kaldığımı sizlere tarif

Bu sahifede, yukarıda Paramount stüdyolarının umumi kapısı görülüyor. Aşağıda solda Joan Fontaine'le Arthuro de Cordova, muharrir Dophue du Maurier'nin «The Frenchman's Creek» filminde, Sağda Dorothy Lamour ve Barry Sullivan «Rainbow Island» filminde.

edemeyeceğim. Bu sahnenin tamamlanmasını müteakip Joan Fontaine'i ve Arturo'yu yakaladım. ve okuyucularım namına uzun bir konuşma yapmak istedim. Fakat maalesef Joan'la pek o kadar konuşamadık. Diğer bir stüdyoya başka bir film sahnesi çevirmek üzere yola çıkıyordu özür diledi ve ayrıldı.

Arturo de Cordova ile stüdyonun kahve salonunda oturduk konuştuk. Genç ve uzun boylu yakışıklı bir erkek gayet manalı bakışları var, çok da tatlı konuşuyor. Tampico şehrinde doğmuş ve henüz 28 yaşında. Kendisinden çok şeyler beklenebilir bir kabiliyet olduğundan şüphe yok. Zaten Çanlar kimin için çalışıyor (For whom the bell tolls) filminde çok muvaffakiyet kazanmıştı. Yemeği de Arturo ile birlikte stüdyo lokantasında yedikten sonra başka «set» leri gezmek üzere kendisinden ayrıldım. Arturo'yu gelecek sene sayılı erkek sanatçılar arasında görebileceğimiz bir haklıdır. Dorothy Lamour'u beğenen bir sinema seyircisi için, acaba Dorothy'nin bir sarong'la film çevirişimi seyretmekten daha zevkli bir şey tasavvur edilebilir mi? Dorothy Lamour o sırada «Rain bow Island» adlı bir film çevirmekteydi. Filmde çalışan diğer sanatçılar sırasıyla şunlardı:

Eddie Bracken, Gil Lamb Barry Sullivan sonuncusu Paramount'un yeni keşiflerinden biriydi, o da gayet yakışıklı ve erkek yapılı bir genç. Film gene bir tropikal adada, ormanlar ve volkanlar arasında geçmekteydi. Dorothy tek başına «set» te bir şarkı sahnesi çevirirken, Gil Lamb, Eddie Bracken ve Barry Sullivan arka tarafta «Rummy» tabir edilen bir kâğıt oyunu oynuyorlardı. Büyük bir mezalet göstererek beni de beraber oynamaya davet ettiler. Yarım saat kadar başbaşa rummy oynadıktan sonra Dorothy de işini bitirmiş ve bizim yanımıza gelmiş bulunuyordu. Oturduk konuştuk. Ben bir müddet sonra çevrilecek olan yüzme sahnesinde tekrar bulunacağımı

Yukarıda Paramount stüdyolarında sayısı 30 u bulan Stage'lerden 14 numaralı görülmüyor. Bu resimde, sinema dekorculuğunun esasını kavramak mümkündür.

vadederek kendilerinden ayrıldım.

Kapıları ve pencereleri geniş bir asfalt caddeye bakan dekordan mamul binalarla süslü stüdyo mahallelerinde dolaştıktan sonra başka bir «set» te çevrilen «I love a soldier» adlı filmi ziyaret ettim. Rejisör Marc Sandrich idaresinde filme alınan bu eserde Paulette Goddard «Sonny Tufts» isimindeki yeni bir jönpromiye ile oynuyordu. Rejisör Marc Sandrich ve Sonny Tuft'la tanıştıktan sonra Paulette Goddard'la da uzun uzun görüştüm ve kısa bir zaman sonra çevrilmeğe başlayan «San Francisco garında veda sahnesini» zevkle seyrettim. San Francisco tren istasyonu büyük bir maharetle taklit edilmişti. her şeye rağmen insan kendisini San Francisco'da zannediyordu. Oradan ayrıldım. Almanya, İngiltere, Fransa. Mısır gibi memleketleri iki üç dakikada geçtikten ve Hattıstivaları, kutupları kat'ettikten sonra başka bir «set» e vasil oldum.

Burası geniş bir dahili sahne idi. ve eser dramatik bir hava içerisinde çevriliyordu. Barbara Stanwyck, Fred Mac Murray, ve Edward G. Robinson baş rolleri yapıyorlardı. Rejisör Billy Wilder eserin aynı zamanda muharririydi.

«Double Indemnity» ismini taşıyan bu filmin en heyecanlı ve âlâkalı sahnelerinden birisini seyrettikten sonra Rejisör Billy Wilder ve baş rollerdeki sanatçılarla epice çene çaldık. Akşam yemeğini stüdyo lokantasında yemek üzere beraberce «set» ten ayrıldık. Radyo zamanı olduğundan stüdyonun bütün setlerinde çalışan binlerce sanatçı, figüran ve teknisyen yolları doldurmuştu. Canlı bir (Arkası 25 inci sahifede)

JOAN LESLIE

Joan Leslie bir ay evvel Hollywood'da yapılan bir müsabakada «İdeal Amerikan genç kıza» olarak seçilmiş bulunuyor.

Joan'ın kısaca hayat hikâyesini okuyacak olursanız, onun bundan önce şöhret yolunda nice çetin maniaları kolaylıkla aştığını, nice müsabakalar kazandığını göreceksiniz.

Henüz on sekiz yaşında olmasına rağmen 130 milyon Amerikalının kalbini kazanması herhalde her insana nasıplı olmasa gerektir. Bugün Joan Hollywood'un kendisiyle övünebileceği bir şahsiyet haline gelmiştir. Ve Amerikan sineması ilk defa olarak 18 yaşında bir genç kıza (Star) derecesine yükseldiğini görüyor.

Joan 1925 senesi 26 son kânununda B. Amerikanın Highland Park şehrinde doğmuştur. Babası Mr. John Brodell bankacılık yapmakta idi. Ve Joandan başka 2 kızı daha vardı. Joan ilk tahsilini şehrin Saint Benedict kolejinde yaptı. Fakat hayatının bu ilk seneleri bu manastır yarı mektepte epico okutulmuş geçiyordu. Derken ailesiyi beraber Detroit'te tanıyan Joan'ın daha fazla serbest bir hayata kavuşmuş olmanın sevinci içerisinde görüyoruz. Ablalarının ısrarı üzerine Dons ve şarkı dersleri sinage başlayan küçük Miss Brodell. Babası ölünce gene kardeşleriyle birlikte -Fakat bu sefer memnuniyetle- hayatını hazanmak üzere Müzik hallerinde dansözlüğe başlamış bulunuyordu. Bu suretle üç kız kardeş. Kanadada Meksikada muhtelif türdeler yaparak oldukça tanınmış bir Trio haline almışlardı. Fakat az zaman sonra abla kızları Betty'nin evlenmesiyle Trio borulunca Joan da bir tiyatro kumpanyasına katılmakta bir mahzur görmemişti. Girmiş olduğu tiyatro (All year club) adını taşıyordu. Joan burada muvaffakiyet kazanınca Hollywood ufukları kendisine açıldı. MGM. ve Paramount stüdyoları nezdinde Joan'un hakiki kıymetini ortaya çıkartamadılar. Derken Warner Brothers kumpanyası küçük yaşta olan bir konturat imzaladı ve ilk bir tecrübe filminden sonra ilk defa olarak Ida Lupino ve Humphrey Bogart'ın çevirdikleri (High Sierra) filmine oynadı. Bunu takip eden filmi «The wagon» rolü at Night» di ve bur-

da Silvia Sidney Eddie Albert ve Humphrey Bogart'a arkadaşlık ediyor v. onlardan aşağı bir artist olmadığını seyircilerine kabul ettiriyor. «The great Mr Nobody» ve «Thleves fall out» adlı kurdelâlar birbirlerini takip

etti. Joan bunlarda da epeyce alkışlandı. Fakat hayatının en büyük şansına «Sergeant York» filmi için Gracie Williams rolünü seçtiği zaman kavuşmuş sayılabilir. Rejisör Howard Hawks'un çevirdiği bu filmde baş rolü Gary Cooper'in yap-
tığını herhalde işitmiş-

sinizdir. Senenin «oscar» ını da o filmle Gary Cooperin kazanmasına rağmen, gazeteler ve mecmualar yalnız Joan Leslie'den bahsediyorlardı. Joan 16 yaşında muhim bir şöhret sahibi oluvermişti. Çok geçmeden Amerikalı bir sinemataşın hayatının film versiyonu olan «Yankee Doodle Dandy» filminde George M. Cohan'ın karısı rolünü kendisine veren stüdyosu bu kararında hiç te yanılmadığını anlamış oldu, çünkü bu rol için müsabakaya iştirak etmiş olan 25 artistten en çok muvaffak olan Joan Leslie idi. Joan'un burada ortaya yine Warner stüdyolarında Henry Fonda Olivia de Havilland ile beraber (The male animal) adlı bir komedi çevirdiğini görüyoruz. Artık Joan Leslie bir şahsiyettir ve şimdi kendisini stüdyolar kapışmasına angaje etmek için uğraşıp duruyorlar. B. K. O. stüdyosu Fred Astaire (The Sky's the Limite) isimli müzikal bir dans övni çevirtmeği kararlaştırdığı vakit kendisine partener olarak Leslie'yi seçmekte geçikmedi. Son haberlere bakılırsa Fred-Ginger çifti bozulduğundanberi Fred'in ilki hoş giden parteneri olarak Joan'ın gösterildiği bildiriliyor. Joan'un Warner'de en son çevirdiği film Dennis Morgan'la beraber oynadığı (The Hard way) adlı bir komedidir.

Joan yaşının küçüklüğünden dolayı aşk sahnelerinde oldukça tecrübesizdir fakat gene de birçok tecrübelilerden daha fazla hissi oynuyormuş diyorlar. Kendisi Errol Flynn'in en iyi arkadaşları olmakla iftihar etmektedir.

Joan'ın en çok hoşuna giden şey, ata binmek ve akordeon çal-

maktır. İrlanda yemeklerine bayılır. Asıl ismi Joan Brodell'dir fakat Joan Blondell'e çok benzerliğinden dolayı stüsyosu değiştirmiş bulunuyor.

Eğer Joan Leslie, Joan Blandell'den evvel beyaz perdeye intisap etmiş olsaydı, herhalde bugün kendisini Leslie soyadı yerine Brodell soyadı altında tanıyacaktık. Zaten vaktiyle iki kızkardeşiyle birlikte sahnelerde dans ve skeç numaraları yaptığı, sonradan muhtelif truplerde temsilere iştirak ettiği zaman da Amerikada Brodell adı altında tanınmış ve bu isim altında mehur olmuştur.

Bugün Joan Leslie, Hollywood'da annesi ve babasıyla birlikte, dedikodudan uzak bir halde oturuyor. Vaktiyle sinema merkezine yeni geldiği sıralarda onu da sevda dedikodularına karıştırmak istemişlerdi. Lâkin Joan, bütün bunlara yukarıdan bakmakla iktifa etti. Her genç kız gibi o da zaman zaman dansa ve gezmeğe çıkmakta ve bu esnalarda yanında dalma bir kavalye bulunmaktadır. Lâkin bu hal, hiçbir zaman bir aşk dedikodusuna mevzu olacak kadar ciddi değildi. Esasen Joan'ın annesi de kızının henüz çok genç olduğunu ve aşk veya evlenmekten ziyade şimdiki halde, yalnız mesleğiyle uğraşarak yükselmeğe çalışması lâzım geldiğini söylemektedir.

Joan Leslie, stüdyoda çalışmadığı zamanlar, spora büyük bir vakit ayırıyor. Aynı zamanda şan ve dans dersleri de her gününün mühim bir kısmını ıskal etmektedir. Güzel piyano çaldığı için, oturdukları villanın kapısı ö-

Karşı sahnede Joan Leslie'yi «The Hard Way» filminden neşeli bir dans sahnesinde görüyoruz. Yukarıda ise Joan, evinin bahçesinde köpekleriyle oynarak dinlenmektedir. Foto : Warner Bros.

nünde geçenler arasında Joan'ın piyanosunu ve sesini dinlemek için duranlara sık sık rastlanır. Joan, aynı zamanda iyiliği ve fakirlere yardımı seven bir genç kızdır. Hollywood'un birçok hayır cemiyetlerinde âza olduktan başka, ayrıca kimsesiz çocuklarla da çok alâkadar olduğu haber verilir.

Joan Leslie'yi bu hususta methedenler olduğu vakit genç kız, mahviyetkâr bir tarzda başını ömüne eğerek, bunun yeni bir şey olmadığını küçüktenberi dalma muhtaçlara yardım etmekten hoşlandığını söyler.

Joan Leslie'nin başlıca eğlencesi, (teriye) cinsinden köpekleri ve ablalarının çocuklarıdır. Villanın bahçesinde bunlarla koşup oynadığı sık sık görülür. Hayatta çalışmak kadar eğlencenin de lüzumlu olduğuna inandığını söylemektedir. Ebeveyni, kızlarının ev hanımlığını da pek methederler. Bilhassa, gayet lezzetli yemekler pişirmesiyle meşhurdur. Kendi icat ettiği bir nevi karışık salatanın lezzetini, davetileri de anlatırlar.

Netice itibariyle Joan Leslie, bugün şöhret yolunda ilerlemekte bulunan güzel ve müstalt bir genç kız olmasına rağmen, iyi bir aile kızı evsafını asla kaybetmemiş, belki de daha ziyade arttırmıştır. Ayrıca edebiyatla meşgul olması, kısa hikâyeler yazması da bu genç kızın ruhundaki inceliğin alâmetidir.

Joan Leslie'nin boyu 1.62; kilosu 54 tır. Şimdiki halde ne evli, ne de nişanlıdır. Epeyce bir zaman için de bekâr kalmaya niyetli görünmektedir.

FARUK KENÇ, DÖRDÜNCÜ OLARAK DERTLİ PINAR FİLMİNİ ÇEVİREN EN YENİ VE GENÇ TÜRK REJİSÖRÜDÜR.

lererek muhtelif kültür filmleri çevirdiler. Faruk da onların yanında İzmir, Ankara ve Ödemiş'te, tercümanlıkla çalıştı. Bu, Faruk'un film tecrübesiyle ilk teması olmuştur. Ancak burada doğan heyecan, sonradan ilk fırsatta Faruk'un Almanya'ya ve Alman stüdyolarına götürdü. Önce Münih'te, Bavyera devlet foto mektebine girdi, orayı bitirdikten sonra Parise geçerek bir müddet orada staj yaptı. Ancak ne Almanya'da, ne de Fransada kendisine iş vermediler. Bunun üzerine Türkiye'ye dönerek, burada işe başladı.

Faruk Kenç'e göre, bir filmin muvaffak olması için şu şartlar lâzımdır:

Senaryonun yepyeni bir şey olması; milli ve yerli hayatı aksettirmesi; taklitten uzak kalması ve rekafet arzusunun kapılmaması... Bugün için Türk filmciliğinin rakip olabileceği sahalarda, Balkan ve Mısır filmciliğidir. lakin onlardan iyi eserler vermek de şarttır.

Faruk'a göre, bir artistte aranması lâzım gelen evsaf da şöyle hulâsa edilebilir:

Kabiliyet, ilk aranılan şarttır. Güzellik, o kadar mühim değildir. Rejisöre itaat etmek ve kaprislerden uzak kalmak, şımarılmamak lâzımdır. Faruk Kenç'e göre bu tip artistte mükemmel bir numune Talât Artemel'dir.

Faruk, son filmi olan «Derdli Pınar» için de şunları söylüyor:

«Bu film beni, artistleri ve seyirciyi tatmin etmekten uzaktır. Daha iyi eserlere doğru yürüyoruz.»

Faruk Kenç, mütevazı bir tavırla, son filminin, basın ve yayın direktörü bay Selim Sarper'den takdirname aldığı da ilâve ederek, sayın umum müdüre sonsuz teşekkürlerinin iblağını rica ediyor.

Genç rejisörün çok ilgi değer bir fikri daha var:

«Halkın iyi filmde anlamadığı yalandır. Halka iftira ediliyor, Halk, iyi filmi alkışlamasını bildiği kadar kötü filme boykot yapmasını da biliyor!»

Faruk Kenç'in, son filmde operatörlüğünü yapan Baha Gelenbevi'den fevkalâde memnun olduğunu ilâve ederek bu yazımızı bitirelim!

Bundan evvelki bir sayımızda överek bahsettiğimiz «Derdli Pınar» filminin genç rejisörü Faruk Kenç'i herhalde tanıyorsunuz. Çünkü bu film, Faruk'un çevirdiği ilk film değildir. İlk olarak Halil Kâmil stüdyosu hesabına «Taş Parçası» nı çevirmişti. Sonra yine aynı stüdyoda «Yılmaz Ali» ve «Kıvrıkcık Paşa» filmlerini yaptı. Vâkıa, evvelce çevirdiği filmler hakkında bugün artık söylemenin zamanı geçmiştir. Çünkü her sanatkar, esasen bir evvelki eserini beğenmedikten başka, en yeni eserine de geçmiş gözle bakar ve daima daha iyiye, daha ileriye ulaşmaya uğraşır. Muhakkak olan nokta, Faruk Kenç'in her eseriyle bir adım daha ileriye atığıdır. Biz, buna seviniyoruz ve kendisini bu bakımdan tebrik etmek istiyoruz. Geçenlerde bir arkadaşımızı, geleceğin bu ileri rejisörüyle konuşmak için gönderdikti. Arkadaşımız, Faruk hakkındaki intibasını «Gayet mütevazı, sempatik, zeki ve anlayışlı bir insan» diye hulâsa ettikten sonra, onunla konuştuklarını şöyle anlatıyor:

Faruk Kenç, 1910 senesinde İstanbul'da doğmuştur. İlk ve orta tahsilini Beşiktaş ilk ve orta okullarında yaptıktan sonra İstanbul Erkek Lisesinden mezun olmuştur. Fakat önceleri, rejisörlüğü aklından bile geçiriyor değildi. Aradan geçen zaman içinde, Rus filmcileri Türkiye'ye ge-

Yukarıda Derdli Pınar filminin genç rejisörü Faruk Kenç'in görülmemiş bir resmi. Sağda Faruk Kenç «Yılmaz Ali» filminde bir sahneyi artistlere izah ederken.

Baha Gelenbevi

sinematek.tv

BAHA GELENBEVİ, HENÜZ YENİ TANIDIGİMİZ BİR TÜRK FİLM OPERATÖRÜDÜR. BU YAZIDA FİKİRLERİNİ ANLATIYOR.

Kendisini hiç tanıımıyordunuz. Vaktiyle bazı mecmualarda sinema tekniğine dair yazıları çıkmıştı. Son defa «Derdli Pınar» filminin reklâmlarında küçücük, adına da rastladınız. Bu genç, Türk filmciliğinin henüz ilk eserini gördüğü, görür görmez de kıymetini anladığı bir operatördür. Yâni film alıcı makineyi kullanan bir teknisyen.. bir filmin, birçok emeklerin birleşmesiyle meydana gelen bir eser olduğundan kim şüphe edebilir? İyi bir rejisör, kötü bir operatör, fena bir netice verir. İyi bir rejisör, iyi bir operatör, mükemmel bir netice olur.

Baha Gelenbevi 1907 yılında İstanbulda doğmuştur. İlk ve orta tahsilini Galatasaray lisesinde yapmış ve lise tahsilini de Fransada Nis şehrinde ikmal etmiştir. Mütakıben bir ziraat mektebine girerek Fransada ziraat mühendisi olmuştur. Lâkin henüz on dört yaşlarındayken Amerikan rejisörlerinden Rex Ingram'ın Niste çevirdiği bir filmde figüranlık yapmıştı. Ayrıca orada Ingram'ın stüdyolarında da çalışmıştı. İstanbulda gösterilmiş olan bazı filmlerde Baha'nın figüranlığı vardır. 1932 ye kadar Joinville'de «Pathé» stüdyolarında sinemanın muhtelif branşları üzerinde uğraştı. Montaj, dekor, kopya, lâboratuvar, foto ve prizdövülerde çalıştı ve nihayet Pierre Billon'un çevirdiği «L'Argent» filminde ikinci rejisör muavinliği yaptı. Aynı zamanda yine Fransız rejisörlerinden Hugon'un «La Roue» filminde birinci vâzu sahne muavinliğini yaptı. Sonraları, Pariste «Fox-Europa» stüdyolarında aktualite ve spor faaliyetli çekiliş ve tanzim direktörlüğünde bulundu. Bu sıralarda Fransadaki Türklerden de yardım gördüğünü daima şükranla söylemektedir. Bu arada Tevfik Filmer, operatör Asum Muin ve Hugon'un aksesuarşefi Suphi, kendisine çok yardım etmişlerdi. Baha'nın eşl bayan Ren Gelenbevi, Fransız artistlerinden Jules Berry ve Arthur Vernet'in yeğenidir ve kendisi mükemmel bir piyano virtüoza, aynı zamanda İstanbul Konservatuvarı şan muallimlerinden olduğundan Baha Gelenbevi, ilerideki filmlerinde kendisinden çok istifade edeceğini söylemektedir. Baha Gelenbeviye göre bir filmin muvaffak olması için şu şartlar lâzımdır:

Milî huyiyetini muhafaza ederek orta tabakaya hitap eder bir eser olması, modern müzik beraberliği ve filmlerden alaturkanun kalkması.. alaturkadan kastediğinin de içki müziği olduğunu bilhassa tebarüz ettiriyor. O da taklidin aleyhindedir.

Bir operatör zihniyetiyle, artistte aradığı evsaf şunlardır: Kadın artistin güzel olması şart değildir. Fotojenik olması lâzımdır. Zekâ ve anlayış mühim birer faktördür. Nihayet, sanat da mühim bir rol oynar. Sanat, zamanla elde edilebilir bir varlıktır.

Fotojenik tipe misal olarak Nevin Seval'ı göstermektedir.

Bir filmin muvaffak olması için ayrıca, rejisörün de çok kuvvetli olması şarttır.

Baha Gelenbevi, nazık bir arkadaşımızdır. Kendisiyle konuşmamızın sonunda bize, bizi de methettirmeği ihmal etmedi ve Sinemagazinden sitayişle bahsetti.

Kendisi, sinema sanatının matbuatla sıkı bir işbirliği halinde gelişmesinin daha kolay olacağı kanaatinde. Türk filmciliğinin istikbalinden haklı olarak gayetle emn görünüyor .

«Derdli Pınar» filminde beraber çalıştığı rejisör Faruk Keç hakkında son derecede iyi itibalar muhafaza ettiğini son söz olarak kaydedelim.

Yukarıda Derdli Pınar filminin genç operatörü Baha Gelenbevi'nin yepyeni bir resmî. Solda, Baha Gelenbevi «Derdli Pınar» filminde bir sahneyi ayarlarken.

MESHUR BABALARIN

Bugünün genç seyircileri, bir zamanlar sinema göğünde parıl parıl parıldamış olan isimleri, bir zamanlar adı duyulunca insanların tüylerini diken diken eden korkunç sanatçıları pek hatırlamazlar. Halbuki meselâ vaktiyle sessiz filmin bir Lon Chaney'i vardı, ki bir filmini seyredenin gözüne en aşağı bir gece uyku girmezdi.

Bir zamanlar öyle bir Douglas Fairbanks vardı, ki en umulmadık ve olmadık vaziyetlerden hem kendini hem de sevgilisini

kurtarır, canbez gibi iplere, ağaçlara tırmanır, bir yumruktaki yedi seksiz kişiyi yere serdi..

Babadan oğula yalnız para değil, bazı kabiliyetler de intikal ediyor. Meselâ Lon Chaney'in oğlu ve Lon Chaney Jr. adıyla anılan delikanlı da bugün korkunç filmler çevirmekte ve babasının adını unutturmayaya çalışmaktadır. Douglas'ın oğlu genç Douglas da vaktiyle beyaz perdede babasının yaptığı rollerin bir aynısını yapmakta, ki-

MESHUR OGULLARI

leyle ülkeler fethetmektedir.

Lâkin beyaz perdede babalarının yerlerine geçen oğulları, yalnız bu kadar sınırlı değillerdir. Noah Beery'nin oğlu; Joe Brown'un oğlu; Cobino Wright'ın kızı; William Collier'ın oğlu, Elisha Cook'un oğlu, Gene Lockhart'ın kızı June Lockhart Frank M. Thomas'ın oğlu Frankie Thomas, hep bugün şöhret merdiveninde tırmanmakta olan sanatçılardır. Bunlar arasında daha şimdiden meşhur olanları da vardır. Meselâ Douglas'ın oğlu, Lon Chaney'in oğlu ve Jack Holt'ın oğlu Tim Holt'u, bunlar arasında saymak lâzımdır. Bu gidişle meşhur babalara, daha bir çok meşhur oğullar ve kızlar katılacağından şüphelenmiyorum.

Karşı sahifede Douglas Fairbanks ve Lon Chaney'in kendi resimleriyle, filmlerinden resimler görüntüyor. Bu sahifede yukarıda Douglas Jr. ve aşağıda da Lon Chaney'in oğlunun bir resmiyle Kurt Adam filminden bir poz. Foto: United Artists ; Universal.

Sammy'nin bir yıl önce bizim büroya bomba gibi düşmesindenberi onu yola getirmek uğrunda, akla gelebilecek her usulü tatbik etmişim. Kâh, babaca onu ayıplamış, kâh sabır ve tevekkül göstermiş, kâh bir ustanın çırağına göstereceği otoriteyi tatbik etmiş, kâh, umurlamamak yolunu tutmuşum... Netice, hep bir olmuştum: Gülünç bir mevkle düşmem!

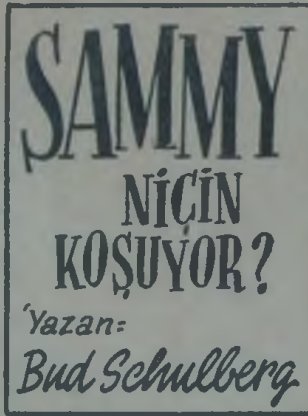
Sammy, aramızdaki mücadelede bir adım bile gerilememişti. Gittikçe meseleği öğrenme yolunu tutmuş, olgunlaşmış, muhiyle mücadelesine devam etmekten bir an geri kalmamıştı. Fakat bu olgunlaşma, umumiyetle bilmişimiz şekilde olmamıştı. Hayır; bu, nev'i şahsına münhasır bir olgunlaşmaydı, Sammy Glick'vari bir olgunlaşma... Karakterinde hiç bir yumuşama, hiç bir anlayış terakkisi göstermedi. Ne hayata karşı bir şüphe, ne hassasiyet, ne maddî ve manevî sükûnetsizlik... Hiç bir şey yoktu. Bir balet kızı kıvraklığıyla, çocukluğundan sıyrılıp, delikanlılığa girivermişti. Sansar suratına benzeyen yüzü, daha keskin hatlar peydahlamıştı. İnce dudakları daha kısıp duruyordu. Burnu daha irileşmiş, kara gözleri daha fazla çukura kaçmıştı. Yüzüne bakan herkeste uyandırdığı ilk mübâ, müthiş bir kavgacılıktı.

Sammy'nin büyüdüğünü ilk önce şu şekilde haber aldım: Birgün bana geldi. Artık gazetenin radyo köşesine yazı yazabilecek bir hale geldiğini bildirdi. Halbuki bizim gazetenin hiç bir zaman bir radyo köşesi bulunmamış olduğunu biliyor ve bu hakikatten zerrece yılmıyordu. Sordum:

— Kendinin radyo işlerinde mütehassıs olduğuna nereden hükmediyorsun?

Cevabı, şu oldu;

Hollivuttan Bir Röportaj

3 ÜNCÜ YAZI

— Ya siz, tiyatro sahasında ihtisasınız olduğuna nereden hükmediyorsunuz?

Bir an susdum. Sonra:

— Bu, büsbütün başka bir mesele, dedim. Benim bu hükme varmam için bir sürü sebep var.

Sammy:

— Şu sebeplerden birini bana söylemişsiniz? dedi.

Bugün, bu terbiyesizlik karşısında sükûnetimi nasıl muhafaza edebilmiş olduğumu anlayamıyorum. Galiba beni matemişti. Cevap verdim:

— Evvvelâ tiyatroyu çok severdim. Bir sürü piyes seyrettim.

Sammy:

— Ben de birçok defa radyo dinledim! dedi.

— Bu bir şey ifade etmez, dedim, radyoyu herkes dinler.

Sammy:

— İyi ya işte! dedi. Herkes radyo dinler, onun için bizim gazetede bir radyo köşesi bulunmalıdır.

Beni tesir altında bırakmıştı. Gazetede mevcut olmayan bir radyo köşesini ayak

hizmetleri gören bir gençlin idareye kalkması fikri, beni müdafaa vaziyetine çekilmek mecburiyetinde bırakmıştı.

— Yahu! dedim. Geliyor beni işimin ortaklık yerinde bu çeşit fikirlerle rahatsız ediyorsun! Ne sinir şeysin sen?

Sammy:

— Pekâlâ, pekâlâ! dedi. Yazınızı yazın ve gazetenin iyiliği hakkındaki egoistce alâkanıza devam buyurun..

Bu onun hilesiydi. Böyle bir lâkırdıyla insanın kafasını yorar, saatlerce bu meseleyi düşündürürdü. Eline müsveddeleri sıkıştırıp mürettiphaneye göndereceğine, sordum:

— Gazetenin iyiliği de ne demek? Bununla ne alakası var?

Sammy:

— Siz de pek âlâ biliyorsunuz ki bizim gazetenin bir radyo köşesine ihtiyacı var, dedi. Halbuki sizin tiyatro köşenizi kısaltırlar diye kıskançlığınızdan razı olmuyorsunuz.

— Bunlar ne biçim lâflar?. Patronun böyle şeyler istemediğini, onun yerine reklâm koymayı daha uygun bulacağını bilmeyen var mı?

Sammy, dâvasını şöyle müdafaa etti:

— Bugüne bugün, milyonlarca insan radyo dinliyor. Böyle bir köşe, Record gazetesine bir sürü yeni okuyucu ve bir sürü reklâm getirecektir. Eğer şefe bu mesele hakkında iki lâf söylerseniz...

— Dinle Sammy! dedim. Eğer dinlemek kabiliyetini kaybetmedinse dinle.. bir kere radyo köşesi beni âlâ-kadar etmiyor. Saniyen böyle bir köşe yapılacak olsa bile, gazetede senden önce bu işe memur edilecek bir düzüne adam var. Salisen dünyanın en büyük radyo dâhisi de olsan senin gibi, birine ufacak bir yardımda bulunursam Allah belâmi versin.. rabian.. Yoksa yetti mi bu kadar!

Sammy:

— Bilmem!. Dedî. Bence insan bir sebebi duyunca, hepsini duymuş demektir.

VI.

Üç, dört gün sonraydı. Makalenin yarısını mürettep-haneye göndermiş, arkadaşlarla Bleecck'in barında otu-yorduk. Telefon çaldı. Ahîzeyi Henry aldı ve beni iste-diklerini söyledi:

— Sizin meslektas Sammy Glick! dedi.

O zamana kadar birkaç tane devirmiş olduğum için biraz çakır keyiftim, telefona:

— Güzel akşamlar, delikanlı! dedim.

Sammy:

— Benim için akşam pek güzel amma, bilmem sizin için de öyle mi, Mister Parker! dedi.

Bu «Mister Parker» deki eda hiç hoşuma gitmemişti.

— Yine ne yumurtlayacaksın? dedim.

— Ne olduğunu duyarsanız iştahınız kaçacak! .

İçeriliyordum amma, arkadaşlar karşısında kendime hâkim olmam lâzımdı. Maamafih yine bir film gangsteri gibi homurdanmaktan kendimi alamadım:

— Yumurtla bakalım malın gözül!

Sammy:

— Şef söyledi.. dedi. Sizin köşe biraz kısa..

— Helbette olacak! dedim. Daha makalem bitmedi ki... Şimdi gelip tamamlayacağım, söyle kendisine yüreğini üzmesin!.

Sammy:

— Yüreğini üzdüğü yok!. dedi. Siz de üzülmeyin! Her şey yolunda.. ben yoluna koydum.

— Sen mi koydun? Neyi koydun? ne demek?

Apdallaşmıştım. Nihayet beni kıskıvrak yakalamıştı mel'un.. bunu hissediyordum.

— Helbette be Al!. dedi. Helbette ben yoluna koydum.

Sefe bir radyo yazısı sundum, fevkalâde hoşuna gitti.

Bana kırk yıldır bu kadar samimî hitap edenmiş gibi bir hali vardı.

— Canım, dedim, madem ki şef görmüş, beğenmiş, bunu bana ne diye gelip anlatıyorsun? Bari benim bütün köşeyi sen alsaydın..

Sammy, sadece:

— Size yardım etmek istedim! dedi.

Artık dayanamıyacaktım, ahîzeyi astım.

Ertesi gün bu mesele yeniden bahis mevzuu oldu. Henüz yazıma başlamıştım, ki direktör, omuzumun üstünden bana baktı ve yazı lâstığı istemiş gibi bir eda ile:

— Bugünden itibaren yazınızı otuz satır kısa yazınız, dedi.

— Otuz satır kısa mı dediniz? dedim.

İzah etti:

— Evet, bugünden itibaren yazacağınız yazıların otuz satır kısa olmasını söyledim.

— Bu biraz ansız oldu amma, mesele yok, yalnız bu yontmanın sebebini öğrenebilir miyim?

Direktör:

— İyi dinleyin ve aklınızda kalsın!. dedi. Bugünden itibaren Sammy Glick'in radyo köşesini koymaya başlıyoruz.

Sordum:

— Şu bizim ayak hizmetini gören Sammy Glick mi?

— Hayır, dedi. Ayak hizmetimizi gören Sammy Glick değil, radyo muhabiri Sammy Glick! bugünkü yazıyı pek güzeldi.

— Ben de okudum, dedim. Belki hoşunuza gider diye haber vereyim. İlk cümlesini kâmilan Somerset Maugham'dan aşırmış.

Ne dese beğenirsiniz:

— Keşki siz de arada bir ondan bir şeyler aşırıydınız! demez mi?

İşte Sammy Glick, işe böyle başladı. İnanılacak gibi değildi ama, insanın acaba rüya mı görüyorum? diye kolunu çimdiklemesine de lüzum yoktu Record'un eğlenti sahifesini açan herkes bizi orada yanyana görebilirdi. Al Parker'in «Broadway boyunca» sı ve Sammy Glick'in «Sammy Glick diyor ki» si, Sammy'nin kendi adını mümkün mertebe kalın dizilmek için sermürettibe rüşvet verdiği şüphesini, bir türlü kafamdan atamıyordum. Bu öyle bir şeydi, ki siz veya benim aklımıza gelmiyebilirdi, lâkin Sammy'nin düşünmemesine imkân yoktu.

İşin garibli de şuradaydı, ki oğlanın yazısı, sahiden hiç fena değildi. Kâfir, iki defa aynı muharrirden aşırıyacak kadar ihtiyatlıydı doğrusu..

VII

Aramız, bir zaman açık kaldı. Lâkin bir öğle üstü Sammy, peşimden Bleecck'e geldi ve ağzındaki 10 çentik püro sigarasını çıkarmadan (bu da Sammy'nin inkışaf halinde olan şahsiyetinin yeni teferruatındandı) şöyle söyledi:

— Hello Al!. Size içecek bir şey ikram edebilir miyim?

Sammy'den gelecek bir ikramın hiç hoşuma gitmediğini itiraf etmeliyim. İçtiğimiz parasını kimin vereceği belli olsun diye kibrit oyunu oynadık, kaybettim. İçkimiz bitince kalkıp gitmek istiyordum. Lâkin Sammy fırsat bırakmadı:

— Gelecek pazartesiye benim doğum günüm, dedi. İşe başlamak hususunda bana yardım ettiğiniz için siz de benim kızla birlikte Algonguin'de yemeğe davet edecektim.

— İşe başlamana yardım mı ettim? dedim. Bilâkis yükselmemen için ne lâzımsa yaptım..

— Arkası var —

Sinemagazın ciltleri

Sinemagazın'ın altı aylık zengin koleksiyonu, bugün hiç bir yerde yapılmaması kabîl olmayacak kadar nefis bir tarzda ciltlenmiş ve hazırlanmıştır. Bir cildin fiyatı 475 kuruştur. Arzu eden okuyucularımız koleksiyonlarını idaremlize getirerek 150 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

As time goes by!

You must remember this
A kiss is still a kiss
A sigh is just a sigh
The fundamental thing of life
As time goes by
And when two lovers woo
They still say «I love you»
On this you can rely
No matter what the future brings
As time goes by.

Moonlight and love songs are never out
of date
Hearts full of passion, jealousy, and
hate
Woman needs man, man must have
his mate

This you cannot deny
It's still the same old story
A fight for love and glory
A case of do or die
The world will always welcome lovers
As time goes by.

Bu sayımda okuyucularımıza, baş-
rolleri Ingrid Bergman, Humphrey Bo-
gari ve Paul Henreid taraflarından
aynı olan ve 1943 yılının en güzel fil-
mi olarak seçilen Casablanca filmi-
nden güzel bir şarkı sunuyoruz. Bu
şarkı radyoda Frank Sinatra'yı meş-
hur etmişti.

OKUNUŞU

Yu mast rımembr dis
E kis iz stil e kis
E say iz cast e say
Dı fandimentil ting of layf
Ez taym goz bay
En ven tu lavırz vu
Dey stil sey ay lav yu
An dis yu ken rilay
No metır vat dı fiuçır brings
Ez taym goz bay
Munlayt en lav songs
Ar nevr avt of deyt
Hartz ful of peysin,
Celuzl en heyt
Vumın nidz men, men mast hev hiz
Dis yu kennat dınay meyt
Its stil di seym old stori
E fayt for lav end glori
E keyz of du or day
Dı vörid vil olveyz velkam lavırz

As time goes by.

TÜRKÇESİ

Şunu daima hatırlaki
Bir buse nede olsa yine bir busedir
Bir iç çekiş yine bir iç çekiş, yâni
Zaman geçip giderken
Hayatın temelidir.
İki âşık birbirlerine sarılırken bile
Yine «seni seviyorum» derler
Zaman geçip giderken
İstikbalde ne olursa olsun,
Buna inanabilirsiniz.
Mehtabın ve aşk türkülerininin modası
hiç geçmez.
Kalbler aşk, kıskançlık ve nefret do-
ludur.
Kadının erkeğe ihtiyacı var, erkek bir
Bunu inkâr edemezsin eş ister.
Hep yine bu eski hikâye
Aşk ve zafer kavgası
Ölüm, kalım dâvası
Dünya âşıklara daima itibar edecek
Zaman geçip giderken.

GINGER ROGERS

FİLM HABERLERİ

● Betty Grable'in bir çocuğu oldu. Fakat Hollywood'da yeniden çocuk sahibi olan mes'ut alle yalnız onunki değil. Charles Boyer de şimdi bir çocuk sahibi olmuş bulunuyor.

● Vaktiyle «Grand Hôtel» adlı büyük bir film çevrilmişti. Şimdi «Weekend at the Waldorf» adlı ve mevzu bakımından birincisine benzer bir film çevrilmektedir. Bu filmin başrolünde Judy Garland vardır. Maamafih filmi çeviren M.G.M. kumpanyası, eski filmin baş artistleri olan Greta Garbo, John Barrymore, Joan Crawford, Wallace Beery ve Lionel Barrymore'u da bu filmde anacaktır.

● Dorothy Lamour'un en son çevirdiği «Rainbow Island» filminde giydiği elbiselerin ağırlığı yarım kiloyu geçmemektedir. Fakat bunların vücudü şöylece örten ince ipeklî saronglar olduğunu tabii siz de biliyorsunuz.

● Ingrid Bergman, son çevirmiş olduğu «For whom the Bell tolls» filminin romanını yazan muharririn Ernst Hemingway'dan şöyle ithafî ve imzalı bir kitap hediyec almıştır: «Kitabının Maria'sı, güzel Ingrid Bergman'a». Ingrid, bu romanı ilk okuduğu zaman İngilizce lûgate sık sık baş vurduğunu ve Maria tipini beğendiği halde bu tipi filmde temsil etmeği aklına bile getirmedini söylüyor. Halbuki hayatın tesadüfleri, sonradan kendisini bu film için angaje ettirmiş ve Amerikaya kadar götürmüştür. Olmaz, olmaz dememeli...

● Rita Hayworth'un, Orson Welles'le evlendiğini ev

Yukarıda, son zamanlarda birdenbire parlayıveren genç Amerikan yıldızı Marguerite Chapman'm en yeni resimlerinden birini görüyorsunuz. Kendisinin son filmi «Appointment in Berlin» dir. Foto: RKO.

velce haber vermiştik. Şimdi haber verildiğine göre, Rita, nikâhından 24 saat sonra başkasiyle gezip tozmaya başlamıştır. Maamafih şurası da ilâve ediliyor, ki bu macera, hakiki hayatta değil, son çevirdiği «Cower Girl» filmindedir ve âşığı da Gene Kelly'den ibarettir.

● Rosalind Russell, son çevirmekte olduğu «Ten Per Cent Woman — Yüzde on kadın» filminde gevezelik rekorunu kırdı. Maamafih bu rekor, esasen evvelce de kendisindeydi. Bu hesapca, kendî rekorunu kırmış oluyor. Bu filmde rejisörler kendisine dinamo kadın diyorlar. Filmin bir pasajında 379 kelmeyi tam bir dakıkada söylemektedir. Kolay mı sayıyorsunuz? Bir kere deneyin de bakın, güç mü değil mi anlarsınız.

Solda ateşli yıldız Lupe Velez görüldüyor. Uzun zamandır ortalıktan çekilmiş, adı sanı duyulmaz olmuştu. Birdenbire «Mexican Spitfire» adlı bir komedi serisine başhyarak fevkalâde muvaffak oldu. Bu seride partöneri Leon Errol'dur. Foto: RKO .

Baş rolleri Tyrone Power ve Joan Fontaine taraflarından oynanan bu 20th Century Fox filminin mevzuu Eric Knight'ın "This Above All" adlı romanından alınmıştır.

kesilmiş bir halde, yerinde kaldı. Bir kâbus geçiriyor gibi idi.

Kadın kurtarılıp dışarı çıkarıldığı zaman, sanki onun feraha çıkarılması, Clive'in de ruhunda bir inşirah husule getirmiş gibi, delikanlı sinirlenerek kendine geldi: Ancak şimdi kendine ait düşüncelere zihninde bir yer verebilmiş ve Prudence'un unutulmuş hatırlamıştı. Terefonda, kıyamet kopsa, taş yağsa, trenin geleceği saatte istasyonda bulunacağını söylemişti.

Koşmaya başladı. Fakat bacaklarından kâfi derecede kuvvet hissemiyordu. Sonra birdenbire durdu. Aklına, teselli veren bir şey gelmişti: Hava akını esnasında trenler yolda duruyorlar, tehlike geçinceye kadar bekliyorlardı. Prudence'in geldiği tren de, biraz evvelki tayyare hücumu esnasında durmuş olacak ve bunun için Londraya vakitinden geç gelecekti.

Tekrar koşmaya başladı. Sonra, bir saniye, dehşetle gözlerini açarak durdu, evvelâ kulaklarına derinden derine bir gürültü geldi. Sonra gözleri kalın bir duman içinde boğuldu. Vücudünün bir yerinde ânl bir darbe duydu, sonra gözlerini açtı.

Ona aradan zaman geçmemiş gibi geliyordu. Fakat geçmiş olacaktı. Şimdi kendisini iki kişi tutmuş, yürümeye devam ederek götürüyorlardı. Evvelâ, şöyle bir durdu ve iki yanındaki adama ayrı ayrı baktı, onları kolu ile iterek yanından ayırmak istedi. Fakat sonra anladı: bir bina yıkılmış ve altında kalmış, fakat zayıf bir yara ile kurtulmuş olacaktı; şimdi de kendisini hastahaneye götürüyorlardı.

İki adamın kolunda biraz daha sürüklene sürüklene gitti. Sonra durdu:

— Benim bir şeyim yok, dedi. Kendimi tamamen iyi hissediyorum. Ben gideceğim.

Adamlardan biri hayretle:

— Nereye? diye sordu.

— İstasyona. Birisini bekliyeceğim istasyonda.

Prudence, yüzünü istasyonun saatine çevirmiş, oturuyordu. Niçin oturuyor ve ne bekliyordu? Bunu pek bilmiyordu. Üzerine âdeta bir miskinlik, bir uyuşukluk gelmişti ve sanki dünyadan uzaklaşmış bir hayal âleminde yaşıyormuş gibi idi.

Yanına gelen bir polis:

— Hangi treni bekliyorsunuz? diye sordu.

Kızın, saatlerdenberi orada oturnası polisin gözüne çarpmış ve merakını mucip olmuştu.

Prudence, gayri ihtiyari bir hareketle kolundaki saate baktı. Cevap vermeden ayağa kalktı. Sonra, kendi kendine söyleniyormuş gibi:

— Evet, dedi, gelmez artık. Gidelim.

Birden çantasını aldı ve yürümeye başladı.

Nereye gidiyordu? Bunu belki kendisi de bilmiyordu. Fakat adamları onu bir evin kapısından içeri sürüklediği zaman, buraya niçin geldiğini şuturiyle farkettiler. Burası babasının muayenehanesi ve o buraya babasıyla konuşmaya gelmişti. Bekleme odasından içeri giren Roger Cathaway:

— Safa geldin, Prue, diye kızına elini uzattı. Hizmetçi haber verdiği zaman o kadar şaşırırım ki!

Adamın halindeki şaşkınlık, onun bütün ciddiyetine rağmen yine farkediliyordu. Fakat, o bu şaşkınlığı, hayalinde halâ bir çocuk olarak yaşıyan kızını üniformalar içinde her gördüğü zaman duyardı.

— 13 —

Delikanlı, adamı dışarı çekmek için alevlerin aarsına atıldı. Zavallı adamın arkasındaki gömlek bir ucundan tutuşmuş, alev alev yanıyordu, fakat kendisi farkında değildi. Clive gömleğin tutuşan yerini avucunun arasına alarak söndürdü ve adama:

— Çabuk çık buradan, dedi, yanacaksın.

Adam şaşırmış, deli gibi etrafına bakınıp duruyordu. Clive onu kolundan tutup ateşlerden uzaklaştırdı. Onun, koşu koşu caddeye doğru gittiğini gördü. O sırada bir polis geldi. Clive:

— Çabuk yardım çağırın, dedi. İçerde bir çocukla anası kalmış.

Polis:

— Yukarıda, küçük bir tepe penceresi var, dedi. Oradan girebilir miyiz acaba?

İkisi beraber turmandılar. Fakat tepe penceresi çok küçüktü. Polis:

— Ben buradan içeri sığamam, dedi. Siz de benden daha zayıf değilsiniz. Çelimsiz birini bulsak da onu soksak. Toplanan adamlardan kısa boylu, ufak tefek biri ileri atıldı:

— Ben yaparım bu işi, dedi. Şapkamı tutun.

Ötekiler onun pencereden içeri girisine dikkatle baktılar. Açık baş nihayet gözden kayboldu ve oradakilerin hepsi durup beklediler. Biraz sonra aşağıdan bir takım sesler işitildi. Pencereden inen adam aşağıdaki kapıyı açmış, kucağına aldığı küçük bir çocuğu öbür taraftan yardına gelenlere veriyordu.

— Başka kımse yok, diyordu.

Clive aşağı doğru eğilerek:

— Olacak, diye seslendi. Adam, karısının da içerde kaldığını söylemişti.

— Pek âlâ, bir kere daha bakalım.

Clive, pencerenin kenarına dayanmış, bekliyordu. Zamanın geçtiğinin farkında değildi, farkında olamayacak kadar büyülenmiş bir halde orada sapsak kalmıştı.

Nihayet aşağıdan adamın sesi tekrar duyuldu:

— Buldum, onu da buldum! tutun, çıkarıyorum...

Clive bulunduğu yerden aşağı atladı ve kadını kurtaranlara yardıma koştu.

Yıkılan evin duvarı, yerinden oynamış, devrilmek üzere sallanıyordu. Halbuki kadın, o duvarın öte tarafındaki bir odadan çıkarılıyordu. Duvar devrilmeden evvel kadını kurtarmak lâzımdı. Adamlar, hep birden o tarafa koştu. Clive ileri doğru bir hamle yaptı, sonra nefesi

— Gel içerki odaya girelim. Fakat sen.. yorgun görünüyorsun biraz. Nen var?

Prue'un dudaklarında ani bir tebessüm belirdi ve söndü:

— Dün gece uyumadım da, ondan, dedi.

— Öyleyse hemen eve git yat, dinlen. Kaç gün izinlisin?

— İznli değilim.

Roger Cathaway kızına doğru eğildi ve sanki nabızına bakmak için elini tutarak tekrar:

— Nen var? diye sordu.

Fakat bu sualın içinde 'İznli değilsen niçin geldin!' mânâsı okunuyordu.

Kız cevap vermedi ve baba, bir doktor sıfatı ile, karşısındakinin yüzüne, gözlerinin içine uzun uzun baktıktan sonra :

— Anlıyorum, dedi. Bu sandalyeye her gün senin gibi daha birçok kişi oturuyor ve hepimizin hastalığı aynı: Sinir yorgunluğu, ruh bozukluğu. Onların hiç birine benim doktorluk sanatım bir şifa veremiyor. Fakat hiç olmazsa kendi kızına yardım etmek isterim.

Prudence, yerinden kalktı ve gülümseyerek, babasının kucagina oturdu. Başını onun omuzuna dayadı ve bir çocuk gibi güldü.

Roger Cathaway onun saçlarını okşayarak:

— Benim koca bebeğim! dedi. Zaten ben seni hâlâ küçük bir kız olarak görüyorum.

Prudence:

— Fakat hiç olmazsa şimdi bunda yanlış olduğunu anlamam lâzım, baba. Görüyorsun ki pek de küçük bir kız değilim, herhalde dizlerine ağır geliyorumdur, değil mi?

Sonra birdenbire yüzündeki tebessüm silindi ve kız, sanki artık hiç de bir çocuk olmadığını göstermek istiyormuş gibi ciddi bir hal alarak:

— Baba, dedi, bir insanın, içindeki keder ve endişesini başkasına açıp ona da bunların acısını tattırma hakkı var mıdır? Yani, kederi ve endişeyi paylaşmak...

— Belki herkese değil, fakat şüphesiz ki babana böyle bir şey yapabilirsin. Çünkü ananın, babanın vazifesi evlâtlarının müşküllerini paylaşmaktır.

— O halde söyleyeyim. Ben geçenlerde iznli idim. Eve gelmedim. Bu birkaç günü bir askerle beraber geçirdim. Cenub sahiline gittik, Sonra ayrıldık. Dün bana telefon etti. Londraya çağırıldı. Evlenecektik. Hemen kalktum geldim Beni istasyonda bekliyecekti. Fakat gelmedi. Saatlerce bekledim. Sonra buraya geldim İşte anlatacaklarımın hepsi bu kadar.

Babası cevap vermiyordu. Kız:

— Kızdın mı? diye sordu.

Roger Cathaway içini çekerek:

— Hayır dedi. Bilirsin ki ben seni severim ve seni sevmeyi kendime en büyük vazife sayarım. Çünkü bence bir babanın evlâdını sevmesi, onu anlaması, yalnız iyi olduğu zaman değil, fena olduğu zaman da yine aynı derecede şefkat göstermesi en büyük vazifesidir. Bu anda içindeki his tamamen budur. Buna emniyet olabilirsin.

— Eminim baba. Fakat biraz tuhaf konuşuyorsun gibi geliyor bana.

Prudence'in babası buna cevap vermedi:

— Kim bu sevdiğin çocuk? diye sordu.

— Söyledim: bir asker, babaya eni bir er. Güzel, değil mi? Asker bir kadının asker bir erkeği sevmesi herhalde hoş bir sev. Fakat sonu hoş olmadı. Hani kandırılıp kilisede düğünleri olacağı gün sokak ortasında bırakılan hizmetçi kızları vardır, onların hikâyesi gibi bir şey.

Roger Cathaway:

— Sözlerinde samimi olmadığın muhakkak, kızım, dedi. ve böyle konuşmana da sebep yok. Madem ki seviyorsun,

— Başlangıçta sevdiğimi hiç de zannetmiyordum. Fakat şimdi, içinde korku ve sevinç karışık bir his var. Aşk bu mu acaba, baba?

— Aşkın ne olduğunu en akıllı insanlar bile anlamamışlardır. Çünkü bir tek şey değildir, birçok şeydir. Ve birçok şeylere bağlıdır: bazan yaşa, bazan vücudun, bazan da ruhun arzusuna bağlıdır. Bazan insanın, senelerce içinde biriken hisler, arzular, sevinç ve kederler toplanır toplanır, o anda fevran eder. Anlıyor musun?

Prudence, masum bir halle boynunu bükerek:

— Bilmem! dedi. Herhalde ben fena bir kız değilim. Şimdiye kadar da böyle bir şey yapmadım. Fakat o anda sevmek, sevmek istiyordum, ve onun beni seveceğine, benimle evlenmek isteyeceğine emnim ve bu talebi yapmasını bekliyordum. Herhalde kabahat onda değil, değil mi baba?

— Bu işte kimseye kabahat bulmamak lâzım, kızım. Eğer istenildiği gibi bir netice vermiyorsa her şeyi unutmak en iyisidir. Gençlerin arzusu çok geçici olur.

— Hayır, baba, o öyle bir çocuk değildi. Bir erdi, fakat.. fakat, nasıl söyleyeyim, kafalı bir gençti. Meselâ, farzet ki, bir şeyin 250 bin defa büyük resminin alan bir mikroskop var elinde... Bu, senin doktorluğuna çok büyük yardım eder, değil mi baba?

— Elbette

— Böyle bir âlet olabilir mi?

— Nazari bakımdan olabilir. Fakat böyle bir âlet şimdiye kadar icat edilmiş değildir.

— İşte o bana, bu âleti icat ettiklerini söyledi. Asıl icat eden o değil, ihtiyar bir adammış. İsmi de söyledi ama, pek aklımda tutamadım. Follenbee gibi bir şey..

— Vollenbee olmasın!

— Evet, Vollenbee! tanıyor musun?

— Tanırım. Müthiş, kafalı bir adamdır. Yapar mı yapar.

— Demek ki söylediğim doğru imiş. O da onunla beraber çalışıyormuş. Acaba Vollenbee'yi bulabilir miyiz, baba? Onu bulursak delikanlının nerede olduğunu kendisinden öğrenebiliriz, değil mi?

Roger Cathaway başını büktü. 'Eğer sen istersen...' der gibi idi.

Clive evvelâ hafif bir gürültü işitti, sonra gözlerini açtı: Prudence yanı başında idi. Bütün kuvvetini toplayarak gülmüştü ve:

— Merhaba! dedi.

— Merhaba! Sus, konuşma!

Delikanlının soluk benzi, bu emri bekliyormuş gibi sakinleşti ve gözleri kapandı.

Gözlerini tekrar açtığı zaman Prudence'i görmedi. Yalnız bu sefer, bir hastahanedeymiş olduğunu farketti. Etrafına daha fazla bakamadı, gözleri tekrar kapandı.

Üçüncü üdefa uyanışında tekrar Prudence'i yanı başında buldu.

— Burada mısın, Prue? dedi.

— Evet. Fakat konuşma sen.

— Beni buraya kim getirdi?

— Yaralanmışsın. Tedavi için getirmişler.

— Sen nasıl buldun beni?

Prudence ona, Vollenbee vasıtasıyla, kendisini nasıl aradıklarını ve bombardmandan kurtarılanlar arasında onun hüviyetini nasıl tesbit edip bulduklarını kısaca anlattı. Sonra:

— Hadi sen uyu, dedi. Uyuman, kuvvetlenmen, iyi olman lâzım.

Clive tekrar gözlerini açtığı zaman karşısında bir adam buldu. Hiç şaşırılmıyarak ona baktı ve gülmüştü:

(Arkası 25 inci sahifede)

HERS TO HOLD

(Güveneceği sevgili)

Stüdyosu: Universal

Rejisörü: Frank Ryan

ÖZÜ: Memleketi ve sevdiği adam uğruna cephe gerisi hizmetlerine katılan zengin bir genç kızın maceraları. Film, Amerika Birleşik Devletlerinin milli müdafaa sahasındaki emeklerinin bir tasviri, fakat aynı zamanda sürükleyici ve enteresan bir mevzua dayanmaktadır. Senaryo, yepyeni bir tarzdadır ve umumiyetle muvaffak olmuş bir filme desteklik etmiştir. Joseph Cotten, milli bir kahraman, tecrübeli ve gözü pek bir pilotur. Bir yapı tezgâhında çalışmaktadır. Deanna Durbin ise, zengin bir allenin çınarık kızıdır. Joseph, Deanna ile Pasadena'da bir kan nakil stasyonunda tanışıyor ve ahbab oluyorlar. Joseph, kendisini bir doktor gibi tanıtmıştır ve genç kıza evlne davet etmiştir. İki genç, orada, birbirlerini sevmeğe başladıklarını keşfetmekte gecikmiyorlar. Fakat aralarında geçen ufak bir meseleden dolayı Joseph Cotten, genç kıza lâkayt davranmak mecburiyetinde kalıyor. Deanna, aşkını yenemiyor, delikanlının çalıştığı imalâthanenin yakınlarında bir yere taşınıyor ve bu suretle sevgilisine yakın olmağa çalışıyor. Kısa bir zaman sonra da gönüllü kadın işçiler teşkilâtına dahil oluyor. Film, bundan sonra temiz bir aşkın sürükleyici havası içinde akıp gitmektedir. Deanna'nın annesi Nela Walker ve babası Charles Winninger, iki genci ve aşklarını tekdire karşıyorlar. Joseph ve Deanna filmin sonunda evleniyor ve bir yuva kuruyorlar.

KRİTİK: Genç bir erkek, genç bir kız, güzel bir mevzu ve kulakları okşayan bir müzik. Görülmeğe değer bir film.

CORREGIDOR

Stüdyosu: Producers Reallising Corporation (P.R.C.)

Rejisörü: William Nigh

ÖZÜ: Filipinlerde Koregidorun muhasarası ve bu esnadaki harpler sırasında geçen bir macera.

Film Manoi adasında ve Pearl Harbor'un bombardmanından bir gün evvel başlamaktadır. Elissa Landi bir kadın doktor rolü yapıyor. Bombardman Otto Krüger'le evlenmek için Manoi adasına geliyor. Otto Krüger, bir ilim adamı rolü yapmaktadır. Bu esnada bombardman başlıyor ve kadın doktorla Krüger, bir Amerikan tayyaresinin yaralı efradını tedavi ederek onların tayyareyle Corregidor adasına kaçıyorlar. Elissa Landi orada eski nişanlısı Donald Woods'la karşılaşılıyor ve beraberce düşman ateş altında yaralıları tedaviyle meşgul oluyorlar. Fakat bu sırada bir bomba parçası, Krüger'i öldürüyor. Ve evvelce birbirlerini severken ayr. düşmüş olan iki genç, böylece tekrar birbirlerine kavuşmak hususunda ferbest kalıyorlar. Filmin sonu, okyanus adalarından vatan uğruna canlarını fena etmiş olan kahramanların cenaze merasimelerini göstermektedir. Bu film, son zamanlarda Amerikada pek revaçta olan harp filmlerinin orta derecesine yakışır bir eserdir. Roller, fena dağıtılmamıştır. Artistler muvaffak oluyorlar. Harp sahneleri, bombardman kısımları oldukça hakiki bir tarzda çekilmişlerdir. Maamafih mevzuda, uzun boylu bir karışıklık aramamalıdır.

KRİTİK: Elissa Landi iyi.. film hakkında bir hüküm vermek çok üç.

THE YOUNG Mr. PITT

(Genç mister Pitt)

Stüdyosu: 20th Century Fox

Rejisörü: Carol Reed

ÖZÜ: 24 yaşında başvekil olan meşhur İngiliz siyaset adamının hayatı.

Robert Donat, Mister Pitt rolünü yapıyor. Bu rol, artistin yaptığı birçok biyografik rollerden bir tanesidir. Fakat en muvaffak rol olduğu iddia edilemez. Maamafih iyi oynamakta ve seyircisini mükemmel bir surette sürüklemektedir. Eserin kıymetini, bilhassa tarihi tarafında aramak lâzımdır. Film olarak ise eksiklikleri yok değildir. Napoleon'un muzaffer ordularının İngiltereyi tehdit ettikleri bir sırada, 24 yaşında başvekil olarak memleketi istilâ ve ablukadan kurtaran mister Pitt'in zekâsına olduğu kadar memleketine de güvendiğini isbat eden bir eser olan bu filmde, İngilterenin o zamanki hayat ve telâkkillerini oldukça mükemmel bir şekilde aksettirilmiş görüyoruz. Filmde aşk rolü verilmiştir. Mister Pitt de insandı ve başvekil olmasına rağmen bir kadın seviyordu. Bu kadın rolü Phyllis Calvert tarafından yapılmaktadır. Calvert, henüz tanımadığımız bir artisttir. Zaten eser, 20th Century Fox'un İngilteredeki şubesinde çevrilmiştir. Bu itibarla kadın artisti de İngiliz artistleri arasından seçilmiştir. Bundan birkaç sene evvel Marie Antoinette filminde On Altıncı Louis rolünü yapmış olan Robert Morley, burada da Pitt'in parlamentodaki rakibi rolünü yapmakta ve oldukça muvaffak olmaktadır. Raymond Lowell, devrin kralı üçüncü George rolünde lydir.

KRİTİK: Bir tarih kitabı kadar ağır. Oldukça hareketsiz bir İngiliz filmi. Şayanı alâka değil.

SLIGHTLY DANGE ROUS

(Az tehlikeli)

Stüdyosu: Metro-Goldwyn-Mayer
Rejisörü: Wesley Ruggles

ÖZÜ: Kimsenin bilmediği küçük bir kızın bir şahsiyet haline gelşi. Mevzu Ian McLellan ve George Oppenheimer'in bir piyesinden alınmıştır.

Lana Turner, küçük bir taşra kasabasında bir itiriyat mağazasında tezgâhtarlık yapmaktadır. Fakat pek ufak yaştanberi yükselmek, sosyete hayatına girmek ve meşhur olmak emeli besleyen bir kızdır. Bir gün ne yapacağına emelini, hakikat haline getirecektir. Nihayet Lana bir gün bir fırsatını bularak bu ücra kasabayı bırakıyor, New-York'a kendine bir iş aramaya gidiyor. Lâkin New-York'un Lana ile uğraşacak vakti yoktur. Bu yüzden Lana günlerce işsiz kalacak ve sefalet çekecektir. Derken, günlerden bir gün Robert Young'la karşılaşılıyorlar. Robert, zengin bir ailenin oğludur. Lana'ya rastlamadan önce aşkın ne olduğunu bilmiyordu. Hattâ, onunla tanıştıktan sonra da pek farkına varamadı. Fakat bir an geldi ki artık bu genç kıza delicesine sevdiğine inanmaya mecbur kaldı. Filmin sonunda mutut saadet sahnesini görüyoruz. Walter Brennen, gayet sempatik bir tiptir ve Lana'nın kayın babası olmaktadır. Mrs. Minlver filmde Lady Beldon rolünü yapan Dame May Whitty burada basit bir hastabakıcı rolündedir. Maamafih çok muvaffak olduğu da muhakkaktır. Filmin bazı zayıf sahneleri varsa da Lana Turner ile Robert Young eseri mükemmel bir surette kurtarıyorlar.

KRİTİK: Komedi şeklinde bir aşk hikâyesi. Görülmeğe değer.

MISSION TO MOSCOW

(Moskova misyonu)

Stüdyosu: Warner Brothers
Rejisörü: Michael Curtiz

ÖZÜ: Rusyadaki bir Amerikan sefirinin gördükleri ve anlattıkları.

İşte, son senelerdeki dünya hâdiselerinin gelişimi dolayısıyla film sahasında açılmış yepyeni bir çığırın mahsulü. Bu eserin filme alınmasının sebebi, Amerikada çıkar çıkmaz büyük bir alâka uyandırmış olmasında aramak lâzımdır. Amerikalılar, Rusyayı tanımadıklarını, Rusya hakkında yalan yanlış şeyler bildiklerini her zaman, söyler dururlardı. Bu eser çıkınca, ilk defa olarak Rusya, bir amerikalı gözüyle, Amerikalılara anlatılmış oldu. Hemen arkasından eseri filme almak gibi orijinal bir fikirdir de Warners stüdyolarının aklına geldi. Sabık sefir Joseph E. Davies'in rolünü Walter Huston yapmaktadır. Ayrıca Rus devlet reisi Stalin rolü de Manart Kippen adlı bir aktöre verilmiştir. Yine bu filmde İngiliz başvekilli Mister Churchill rolünü de Dudley Field Malone bir zat yapmaktadır. Bu artist, vaktiyle Amerikada müddeiumumi idli ve bu role seçilmesinin tek sebebi, İngiliz başvekiline olan büyük benzerliğidir. Sefirin karısı rolünü İngiliz artistlerinden Ann Harding, kızı rolünü de Eleanor Parker yapmaktadır. Bunlardan başka kuvvetli bir karakter artistü ekipli de bu filmde rol almaktadır. Helmut Dantine, Oscar Homolka, George Tobias, Richard Travis ve Gene Lockhart bu ekipli tamamlıyor.

KRİTİK: Dört beş sene evvelki dünyaya ait, fiktif olmasına rağmen tarihî kıymetli haiz, vesika mahiyetinde bir eser.

IT COMES UP LOVE

(Aşk uyanıyor)

Stüdyosu: Universal
Rejisörü: Arthur Lubin

ÖZÜ: Zengin ve şımarık bir sosyete kızını terbiye etmeğe uğraşan ve ona aşık olan bir delikanlının başından geçenler.

Bu film, Universal stüdyolarının son yıllardaki en mühim keşiflerinden sayılan Donald O'Connor'u ve yine aynı stüdyonun güzel sesli yıldızı Gloria Jean'ı bir eserde birleştiren müzikal bir komedidir. Gloria Jean, her nedense bu stüdyoda vaktiyle Deanna'nın kavuşmuş olduğu mevkie ulaşamamış ve kendisine sağlam bir göhret temin edememiştir. Fakat Donald O'Connor kısa bir zamanda yalnız filmlerinin gördüğü rağbet ve kazandığı para bakımından büyük bir rekor kırmamış, aynı zamanda M.G.M.'in elindeki mühim Roza, Mickey Rooneyye de belli başlı rakip olduğunu ortaya koymuştur. Bu filmde Donald'ı, komşuları bir ailenin küçük kızıyla tanışır, onu beğenir, fakat kötü huylarından ve şımarıklıklarından vazgeçirmeğe uğraşır bir halde görüyoruz. Zengin ve şımarık küçük kız rolü Gloria Jean'e verilmiştir. Ailest üzerine titriyor ve kızcağızı, zorla tahammül edilmez bir hale getiriyor.

Güzel sesli ve şımarık küçük kızın halası Louise Albritton, Gloria'nın Donald ile olan arkadaşlığının yavaş yavaş masum bir aşka dönmeğe olduğunu sezilyorsa da, bu hale göz yumuyor. Nitekim, filmin sonlarında iki genç, henüz vakıtsız olan bu aşktan cayararak yine iki arkadaş halinde kalmayı tercih ediyorlar.

KRİTİK: Zayıf bir mevzu, güzel müzik sevenlere tavsiye edilse yeridir.

Evet, Méliès, sinemanın bugün bile kullanılmakta olan birçok imkânları, sayısız hileleri keşfetmiş olan Méliès, yıllarca zekâsı, icatları ve başarısıyla piyasaya hâkim olduktan sonra yavaş yavaş geride kalmıya başladı. Halbuki onun müessesesi, «Star-Film» devrinin en gözde ve ilerî teşekkülüydü. Ne Fransadaki Charles Pathé ve Léon Gaumont; ne İngilteredeki Urban ve Warwick; ne de İtalyadaki Ambrosio ve Cinès onunla rekabet edebiliyorlardı... Fakat Grivolos'un kendisinden yüz bulamayıp da Pathé ile elbirliği yapmasından sonra Méliès, bir zamanlar kendisine açılır gibi görünen dış memleketlere film ihracı imkânlarını yavaş yavaş elden kaybetmeğe başladı... Ve netice, büsbütün bu sahayı terketmesi oldu.

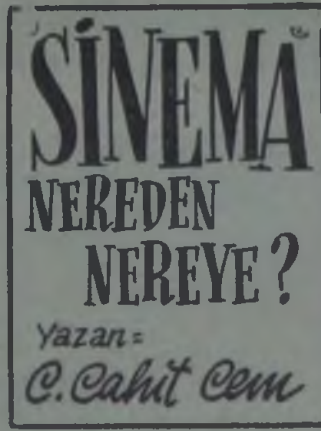
Grivolos, baktı ki Méliès'le anlaşmaya imkân yok. Pathé ile uyuştu. Bunun üzerine Charles Pathé'nin müessesesi, iki milyon altı yüz bin frank sermayeli bir teşekkül oldu. Aradan geçen zaman içinde bay Grivolos, ne zaman Méliès'e rastlarsa, hep şöyle söylermiş: «Ah mösyö Méliès, neden benimle uyusmadınız? Eğer uyuşsaydınız şimdi sizin müesseseniz Méliès-Natan adını taşıyacaktı!». Méliès ise bu sözleri her dinleyişinde, acı acı başını sallarmış...

Zaten iş, yalnız bu kadarla da kalmadı. O zamana kadar filmi yapanlar, doğrudan doğruya halka film gösterenlere satıyorlardı. Bu suretle Méliès gibi mallı sahada zayıf olanlar, filmlerinin kalitesi sayesinde para kazanabiliyorlardı. Çünkü halk, onların filmlerini, seviyor, sinemacılar da bu filmleri tercihan alıyordu. Lâkin 1904 yılında vaktiyle Méliès'e muavınlık etmiş olan Michaux (Miço); Astalx (Aste) ve Lallement (Lalömen) adlı üç kişi bir film kiralama evi kurmayı düşündüler. Başlangıçta biraz nazik görünen bu iş, kısa zamanda o kadar muvaffak oldu, ki Pathé, doğrudan doğruya sinemacılar film satmayı bırakarak bütün Fransada, geniş bir film kiralama şebekesi kurmaya karar verdi. Yapabilirdi. Sermayesi artık buna müsaitti. Halbuki Méliès bu işte onlarla rekabet edemiyecikti. Film satmakta inat etti. Neticede kısır kalmıya ve yalnız kendi janrında efsanevi filmler yapmıya mecbur kaldı. Film kiralamak daha ucuz oluyordu. Bu vaziyetten sinemacılar, Méliès'in filmlerini ancak diğer filmlerin aynı olmadığı ve müşteri çekeceği muhakkak addedildiği zaman satın alıyorlardı. Méliès, bu yüzden yalnız binbir hileli hokkabazlık filmleri çevirmeğe mecbur kaldı. Kendi icat kabiliyetine dayandı ve mali sahada tamamen gerilleyerek mağlûp oldu.

Sinema sahasında ilk sermaye mücadelesi bitmiş, bir devir kapanmıştı.

Emekleyen sinemanın manzara filmlerinden mevzu lu filmlere geçiş yolunu taktıp ettik. Şimdi, ilk dramların nasıl doğduğuna bir bakalım:

Film, on yedi metrelik bir boyda doğdu. Boyu uzadı; 30 oldu, 60 oldu... Nihayet iş facia sahasına dökülünce 200 e. 300 e. 400 e. çıktı. İlk filmlerde mevzudan ziyade resimlerle seyirci üzerinde bırakılacak tesire ehemmiyet verilirdi. Bizzat Méliès için bile mevzu mühim değildi. Mütemediyen beklenmedik film hileleriyle seyirciyi şaşırtmak matluptu. Fakat tiyatronun bol bol sunduğu melodram tarzını filme de tatbik etmek ihtiyacı hissedilmiyer değildi... Nasıl olacak bu iş? Tiyatro canlıydı, halbuki film, resimden ibaretti. Akla gelen şey, ilk dramların mevzularını da resimlerden, tablolarından, meşhur ressamın eserlerinden almak oldu. Filmler, tutular Millet (Mile) nin L'Angélus (Lanjelüs) Les Der-

3 ÜNCÜ YAZI

hikâyesi» filmiyle başlamıştır. Bu filmde ilk defa olarak gündelik gazetelerin halka bol bol sundukları biftek gibi taze taze kan kokan bir macera gösteriliyordu. «Bir cinayet hikâyesi» yüzlerce defa, bayağılaşa bayağılaşa taklit edildi. Nihayet 1906 yılında Pathé «Feci ve haki-ki» olarak reklâm ettiği bir «Paris Batakhaneleri» filmi çevirdi. Bunun boyu 145 metreydi. «New-York Esrarı»nın ilk dedesi olan bu film, katalogda şöyle anlatılıyordu: «Bu harikulâde film, Paris batakhanelerini dâhiyane bir surette tasvir eylemektedir. Paris halkını ürküten korkunç apaşları iş başında gösteriyor. Sekiz tablo içinde Parisin bütün esrarına nüfuz eylemek kabildir.»

Bundan sonra haydutların sabahın erken saatlerinde bir bankayı soyuşları ve çaldıkları paraları, Paris surları dışında paylaşırken jandarmalar tarafından başışları anlatılıyor. Son derecede sâf, biçare, âdeta güllünc bir dram... Lâkin ilk dramlardan olduğunu da unutmamalı.

Facia filmlerinin halkca sevildiği anlaşılınca artık bunların çeşitlisi meydana çıkmaya başlayacaktı. Bu arada psikolojik filmlerin ağababası olan «L'Ecole du malheur — Felâket Mektebi» de yine Pathé'nin eseridir. Aynı müessese 1904 de bir aşk hikâyesi de çevirmişti. Mevzu, şöyle hulâsa ediliyordu:

«Bir aşk hikâyesi... 7 tabloluk muazzam film. 1. Teshir olunuş — 2. İşten zevke — 3. Metrûke — 4. Açlıktan ölürlen — 5. Ebeveyne veda mektubu — 6. Müt-hiş ceza — 7. Hastahanede.»

Nihayet yine Pathé'nin 1902 yılında çevirdiği 20 dakika süren bir «Quo Vadis — Ko Vadis» filmi unut-mıyalım. Bu film, halkı kahkahadan kırıp geçirmişmiş...

Dikkat buyurulursa bir romanın, ilk defa olarak filme tatbik edildiğini de böylece görmüş oluyoruz.

Sinemanın bu, tarihten evvelki faslını kapamadan önce... Öyle ya, bu esnada sinema, okadar iptidaiydi ki kendi tarihinde buralarını, tarihten öncesi saymak hiç de yersiz olmaz... Evet, bu faslı kapamadan önce biraz da o zamanın sesli filmlerinden bahsedelim.

Hayret etmeyiniz. Sesli film!.. Evet sesli film.. O, sandığınız kadar yeni bir keşif değildir. Sinemanın keşfedilmesiyle beraber seslenmesi de bir olmuştu âdeta.. fakat bugünkü metotla değil, gramofonla seslendirilmişti.

Bu da Méliès'in bir keşfiydi. Sarkıcı Paulus'un filmi çekerken gramofonla filmi birleştirmeye düşünmüş, bu düşünceden sonra artık her programda, sinemalarda Paulus şarkı söylemeğe başlamıştı. Léon Gaumont ise bu işi daha ilerletmiş, ve her hafta bir sesli film vermeğe başlamıştı. 1902 yılında gramofonla sinemayı birbirine uydurarak Chronophone (Kronofon) adını ver-

diği ilk sesli sinema makinesini ortaya çıkaran da yine çok tehlikeli idi. Kurtuluş ümidi ancak yüzde ondu. Gaumont oldu. Artık sinemada Carmen operasından parçalar seyretmek ve dinlemek bile kabil olmağa başlamıştı.

1900 yılında Pariste açılan Milletlerarası sergide devrin en meşhur sanatkarlarının filmlerini seyrederken, sesleri de duyuluyordu. Bugün, bu filmleri seyreden bir kimse, gülümsyecek, onları çok iptidal bulacaktır. Lâkin duyacağı şey yalnız bundan ibaret olmayacaktır. Tiyatro tarihine geçmiş bir sürü aktör... İşte hepsi beyaz perdede ve hepsi büyük birer şöret.. Allah, Allah! Bunlar mı bu kadar meşhurmüş?. Ne komik, ne berbad şeylermiş bunlar?.. 1900 yıllarında halk, büyük artist diye bunları mı alkışlıyordu?.. Bu garip jestler, seyircilere manidar nazarlar atışlar, bu tahammül olunmaz laf ebeklikleri... İnsan, bunları gördükten sonra böyle bir tiyatrodan çıkan sinemanın kendine gelmek için çektiği zorlukları daha iyi kavrar.

Bugün artık o zamana kadar çevrilmiş olan filmler ister sesli, ister sessiz olsun veya ister komedi, ister manzara, isterse dram diye yapılmış bulunsun... Hangisini seyretseniz kahkahadan kırılırsınız.. Bizden önce yaşamız insanların zevkiyle alay etmiyelim. Yeni bir keşif karşıydaydılar. Belki falsoların farkına varıyor da affediyorlardı... Muhakkak olan nokta, bütün o devrin ve o devirden kalma eserlerin, yedinci güzel sanatın tarihi bakımından büyük bir kıymetli haiz olduklarıdır.

Halbuki devrinin en kıymetlisi olan Méliès'in filmlerinin maalesef pek azı elde bulunuyor. Çünkü Méliès, işini tatlı ederken filmlerinin negatiflerini bir eskiciye satmıştı. O da onları kimya fabrikatörlerine devretti. Lâkin rivayete göre Méliès'in Amerikada açmış olduğu şubede bu filmlerin hepsinin birer kopyası vardı. 1913 yılında bu şubeyi Vitagraph Amerikan film şirketi satın aldı. Aynı rivayet bu kopyaların tamamının bugün bir Amerikalının elinde bulunduğunu bildiriyor. Bu zat, bu filmlerin bir gün muazzam bir kıymete erişeceklerini hesap ederek ne kimseye gösteriyor, ne de koklatıyor-muş... Bekletiyormuş.. malûm ya bekle samanı, gelir zamanı,...

Bir hakikat daha: Son defa Méliès'i hatırlayıp arayanlar, kendisini 1928 yılında Pariste Montparnasse istasyonunda sigara ve çukulata satarken buldular. Ondan sonra ne oldu? bilinmiyor... Belki de ölmüş, gitmiştir.

Amerika dedik!.. Sahi, acaba Amerikada film işi nasıl başladıydı? Gelecek sayıda da ondan bahsedelim.

— Arkası var —

HERŞEY VATAN İÇİN

(21 inci sahifeden devam)

— Ben sizi tanıyorum, dedi. Siz Prue'nun babası-sınız, değil mi? Nereden anladım, biliyor musunuz? Yüzünüzden, bilhassa burnunuzdan. Prue'nun da burnu sizinki gibidir. Ne kadar benziyorsunuz?

Adam gülümsedi ve elyle ona: Konuşmamasını işaret etti. Halbuki Clive o kadar konuşmak, içini açmak istiyordu ki!

Ertesi gün Clive'a ameliyat yapacaklardı. Prudence babasına ameliyatın tehlikeli olup olmadığını sorduğu zaman doktor Cathaway pek cevap vermek istemedi:

— Belli olmaz, dedi. En tehlikeli saydığımız ameliyatların kolayca yapıldığını görüyoruz. Halbuki bence basit ameliyatlar vahim bir neticeye varıyor. Ümidimizi kesmeyelim.

Ameliyat esnasında Prudence, hastahane-nin ilt katında heyecanla bekliyordu. Fakat, ameliyat odasına giren Roger Cathaway ondan az heyecanlı değildi. Kızının sevdiği adama ameliyat yapacaktı ve bu ameliyat

Ameliyat dört saat sürdü ve doktorun korktuğu en son tehlike atlatılmadı: Kan akmasına mâni olacak bütün tedbirler alındığı halde bir damar kopmuştu. Delikan-lının hayatını kurtarmak için, bu kalın damardan akan kanın durdurulması lâzım geliyordu.

Doktor işini bitirmişti. Yanındakilere, bu son ümidin de kaybedilmemesi için talimat verdikten sonra, aşağıya, kızının yanına indi.

Merdivenleri inerken içindeki bir ses ona: «Ben sana demiştim, diyordu. Bu, son derece tehlikeli bir ameliyattır. Keşki bunu başka birine bıraksaydık.. şimdiki kızına, hastanın vaziyeti çok ağır olduğunu nasıl söyleyeceksin?»

Evet, nasıl söyleyecekti ?

Söyliyemedi, Ve kızı, ameliyatın bittiğini haber aldığı zaman, fena ihtimali hiç aklına getirmeden o kadar sevinmişti ki, babasının koluna girerek odada dansetmeye başladı. Onun bu sevinçli yarım bırakıp, Clive'in, götürüldüğü yatağında ölümle pençeleştiğini ona nasıl söyleyebilirdi?

Yapabildiği tek şey, Prudence'i hastanın yanına bırakmamak hususunda emir vermek oldu. Hasta halinden çok iyi anlayan kız da bu hususta fazla ısrar etmedi.

VIII

Üç gün sonra idi. Kapalı ve sakin bir hava o sabahın Prudence'in aklına birdenbire, o zamana kadar hiç düşünmediği bir ihtimali getirdi:

— Ya öldüyse?

Evet, günlerdenberi, hasta hakkında sorduğu suallere hep aynı cevabı veriyorlar:

— İyileşiyor, diyorlardı. Fakat yanına giremezsiniz.

İyileşen bir hastanın bu kadar müddet sonra artık tehlikeli vaziyeti kalmaması ve yanına girmeye müsaade edilmesi lâzımdı.

Prudence hastahaneye yine Clive'i görmesine müsaade edilmeyeceğini düşünerek gitti. Fakat bu sefer kendisine, hastanın yanına girebileceğini söylediler. Genç kız birdenbre hayal âlemine dalmış gibi, Clive'in odasına doğru koştu. Fakat ne ayaklarının sesini işitiyor, ne de yere bastığını fark ediyordu.

(Sonu gelecek sayıda)

Hollywood

(9 uncu sahifeden devam)

Mektupları

insan seli dakikalarca sürüp gitti ve stüdyo lokantalarını doldurdu. O gece yemekten sonra stüdyoyu tek başıma gezmeğe başladım. Işıklar içerisinde pırıl pırıl yanan küçük bir şehri andıran Paramount stüdyosu cidden görölmeğe değer bir yerd. Stüdyonun içerisindeki binaları saymakla bitiremem. Umum müdürlük, vezne dairesi, makiyaj salonları, depolar, müzeler, marangozhaneler, hayvanat bahçeleri, amele evleri ve buna benzer binlerce irili ufaklı bina, göller, adalar, ormanlar, tayyare meydanları, okyanuslar, stüdyonun mektebi, lokantaları, sinema salonları, montaj daireleri ve nihayet stüdyo polis karakolu hep görülecek yerlerdi.

Ertesi gün ve onu takip eden günlerde stüdyoyu gezmekle ve not almakla geçti. Son gün. 27 No. lu sette çevrilmekte olan «Lady in the Dark» adlı filmin çekilişinde hazır bulunmak üzere yola koyuldum.

Oraya vardığımda Gringer Rogers ve Ray Milland'ın makyajları düzeltiliyordu. Bir aralık tanışma merasimini müteakip kısaca konuştuk. Filmin mevzuunu ihtiva eden piyesi New-York'ta iken Broadway'de seyretmişim. Fakat filmi herhalde piyesten çok daha güzel olacaktır kanaatindeyim. Çünkü rejisör Mitchell Leisen'in alırlı parmağı ve technicolor sisteminin göz alıcı renkleri herhalde ona çok şeyler ilâve etmiş olacaklar.

Müsabakamızda Kazananlar

10 uncu sayımızda başlamış olan Bunlar Kim müsabakamızda sırasıyla 20 tanınmış artistin gözlüklü resimlerini sunduk. Beş sayı süren bu müsabakamıza gelen cevaplardan, 15 inci sayımızın çıkışını takip eden onuncu güne kadar elimize varmış olanları kuraya soktuk. Müsabakamızın doğrusu şudur:

1. Irene Dunne
2. Charles Boyer
3. William Powell
4. Betty Grable
5. Lana Turner
6. Gary Cooper
7. Ray Milland
8. Dorothy Lamour
9. Mickey Rooney
10. Maureen O'Hara
11. Walter Pidgeon
12. Veronica Lake
13. Gene Tierney
14. Don Ameche
15. Katherine Hepburn
16. Bing Crosby
17. Barbara Stanwyck.
18. Tyrone Power
19. Linda Darnell
20. Joe Brown

Okuyucularınız arasında bir çoklarının 10 numaralı resmi yanlış olarak Sigrid Gurle'ye benzettileri görüldü. Tabii bu ve bunun gibi yanlış cevaplar, maalesef kuraya dahil edilemedi.

Maamafih müsabakalarımızın gördüğü rağbet, bizi bu yolda devam etmeğe teşvik ediyor. Bu müsabakada kazanamayan okuyucularımızın gelecek müsabakada muvaffak olmalarını temenni ederiz.

Kazananlar:

Bn. Merih Nezahat Eren — Eskişehir (İpeklî çorap); Bn. Sabahat Özkanat — Ankara (İpeklî çorap); Bn. Irma Donel — İstanbul (İpeklî çorap); Bn. Meliha Tosun — İstanbul (İpeklî çorap); Bn. Linda-Lucky — (İpeklî çorap); Bn. Perihan Gürdal — İstanbul (İpeklî

çorap); Bay Suavi Telga — Adana (Kırvat); Bay Feruzan Baytop — İstanbul (kırvat); Bay Rifki Telmen — Ankara (kırvat); Bn. Perihan Derya — İzmir (İpeklî çorap).

Üç aylık Sinemagazın aboneli kazanıcılar:

Bn. Emel Yenilmez — İstanbul; Bn. Gönül Kordag — İstanbul; Bn. Hüsnüye Yukay — İstanbul; Bn. Sevim Sönmezler — İstanbul; Bn. Fatma Yeşilköylüler — İzmir; Bn. Saadet Yahyaoğlu — Antalya; Bn. Çiçek Birol — Çanakkale; Bay Rıza Taycı — Zonguldak; Bay İhsan Dinçel — İstanbul; Bay Muzaffer Musaoğlu — Samsun.

Bu okuyucularımızın aboneleri 17 inci sayıdan başlayacaktır.

Birer Sinemagazın 1944 yılı kazananları:

Bay İro Kısıroğlu — İstanbul; Bay Adil Akınan — Elmadağ; Bay Sina Kaynak — İzmir; Bay Hayrettin Aksoy — Gelibolu; Bay Ruhi Ziyilan — Edremit.

Birer 50 yıldız albümü kazananları:

Bn. Belkıs Ecer — İstanbul; Bn. Hasibe Kendir — Samsun; Bn. Sebahat Devecioğlu — İstanbul; Bn. Celile Erkin — Adana; Bn. Rezzan Akgündüz — Çanakkale; Bn. Kadriye Dilli — İstanbul; Bn. Hatice Şallı — İzmir; Bn. Nermin Berkman — Ankara; Bn. Nüket Emiroğlu — İstanbul; Bn. Naciye Akın — Ankara; Bn. Jale Günah — İstanbul; Bn. Fahrünnisa Ersan — Çanakkale; Bn. Güzin Güran — Tarsus; Bn. Muallâ Asım — İstanbul — Bn. Muallâ Tünay — Ankara; Bay Halûk Altan — İstanbul; Bay Özdemir Günel — Ankara; Bay Hasan Albayrak — İstanbul; Bay Ertuğrul Rusçuklu — İstanbul; Bay Ümit Kürkçü — Bursa; Bay Kemal Kolbaşı — İzmir; Bay Ayhan Kuyulu — Ankara; Bay Yüksel Ünsal — Ankara; Bay M. Altuğ — İstanbul; Bay Tarık Fıçıcıoğlu — Kırıkkale.

İstanbulda bulunan okuyucularımız, hediyelerini idaremizden alabilirler. Yalnız, hediye alınırken hüviyetin isbat edilmesine yarıyacak bir veska ile gelinmesil rica olunur. Taşrada bulunan okuyucularımızın hediyeleri, posta ile adreslerine gönderilecektir.

Akademi Mükafatı

(Sayfa 5 ten devam)

Sene	Artistler	Film ismi	Stüdyosu	1934-35	1935-36	1936-37	1938-39	1939-40	1940-41	1941-42	1942-43
				Bette Davis	Victor McLaglen	Spencer Tracy	Bette Davis	Vivien Leigh	Ginger Rogers	Greer Garson	Jenifer Jones
				Dangerous	The Informer	Captains Courageous	Jezebel	One with the wind	Kitty Foyle	Mrs Miniver	Song of the Bernadette
				Warner Bros.	R.K.O.	M.G.M.	Warner Bros.	M.G.M.	R.K.O.	M.G.M.	20th Century Fox
				Paul Muni	Louise Rainer	Louise Rainer	Boys Town	Goodby Mr Chips	Suspicion	Yankee Doodle Dandy	Watch on the Rhin
				Louise Rainer	Louise Rainer	The good Earth	M.G.M.	M.G.M.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Spencer Tracy	Spencer Tracy	Captains Courageous	M.G.M.	M.G.M.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Vivien Leigh	Vivien Leigh	One with the wind	M.G.M.	M.G.M.	R.K.O.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Robert Donat	Robert Donat	Goodby Mr Chips	M.G.M.	M.G.M.	R.K.O.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Ginger Rogers	Joan Fontaine	Kitty Foyle	R.K.O.	R.K.O.	R.K.O.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Joan Fontaine	Gary Cooper	Suspicion	R.K.O.	R.K.O.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Gary Cooper	Greer Garson	Sergeant York	Warner Bros.	M.G.M.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Greer Garson	James Gagney	Mrs Miniver	M.G.M.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.
				James Gagney	Jenifer Jones	Yankee Doodle Dandy	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.
				Jenifer Jones	Paul Lukas	Song of the Bernadette	20th Century Fox	20th Century Fox	20th Century Fox	20th Century Fox	20th Century Fox
				Paul Lukas	Paul Lukas	Watch on the Rhin	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.	Warner Bros.

CAN YOLDAŞI

KURTLA KUZU

K.K. (MANİSA) — Demek kuzu artık sizi tanımıyor öyle mi? Öyleyse o, kuzu değil tilki yavrusuymuş.. Siz yanlış anlamışsınız. Çünkü ben öyle kuzular gördüm ki yıllarca sonra bile eski ahbablarını unutmazlar. Halbuki sizin kuzu, sizi bırakıp bir tilki ile ahbablığa başlamış... Demek ki kuzu değilmiş... Şimdi siz ne yapacaksınız? Başka bir kuzu alın da kebabını yapın... Söz aramızda, siz de hayat hâdiselerini hayvanlara tatbik etmek bakımından La fontenvari bir istidat var.

EN YAŞLI ARTİSTLER

M.H.Ş. (ZONGULDAK) — Mecmualarınızı almış olduğunuza memnun oldum. İsteddiğiniz artistlerden sıram geldikçe zaten bahsediyorduk. Maamafih arzularınız gözönünde tutacağız.. Hollywood'un en yaşlı erkek artisti Paul Panzer, en yaşlı kadın artisti de Dame May. Whitty'dir. Zorla güzellik olmaz, sizi rahatsız etmemesini kendisine katıyetle bildiriniz. Böyle tek taraflı aşk olur mu? Geometri dersini anlamak için, evvelâ zor bir ders olduğunu kabul etmek, sonra da severek dinlemek ve çalışmak lâzım. Hoşça kalın.

OLACAK İŞ

H'A' ve S.T. (SİVAS) — Arzunuzu yerine getirecek ve gelecek sayılarımızda bu çeşit mektuplardan birer nümine neşredeceğiz.

YAZILDI

U. SOKU (İZMİR) — Doğrudan doğruya adresinize yazılan mektup şimdiye kadar elinize varmış olacaktır. O mektubu dikkatle okumanızı ve ona göre hareket etmenizi rica ederim. Hoşça kalınız .

BİR DİRHEM ET!

NİMET G. (KADIKÖY) — 1.56 boyunuza göre kilonuz gayet azdır. Sıhhanizi tehlikede görüyorum. Asıl kilonuzun 52.5 olması lâzım. Diğer ölçüleriniz de şöyle olacak: Boyun 31.9; göğüs 81.8; bel 62.5; yukarı kalça 83; aşağı kalça 88; bot 48.5; baldır 33; ayak bileği 19.6; kol pazısı 25. Bütün ölçüleriniz düşüktür. Çok zayıf olmalısınız. Sıhhatinize ihtimam etmeniz, bol ve sık sık yemeniz, temiz hava almanız lâzım. Mümkünse bisiklete bininiz, baldırlarınızı geliştirir, bu kadar zayıflık olur mu canım? Hem artık zayıflık moda değil

YAPILACAK

A. AKMAN (ELMADAĞ) — I. I. I. şarkısını evvelce üçüncü sayımızda verdik. Balalayka'yı da ilk fırsatta vereceğiz.

SAİ'E SUYA TİRİT

M. YÜMNÜ (BALIKESİR) — Doğrusu bu aşkın çaresi yok. Çünkü aramızda 6000 kilometre mesafe var. Hemen Tanrı bir kolaylık ihsan etsin de oraya ulaşiverin. Vâkıa uzaktaki sevgiliniz henüz pek genç ama, acaba evli değil mi? Burasını da bir iyî tahkik etmeniz lâzım... Canım evlâdım, böyle sade suya tirit aşk olur mu? Etrafınızdaki kızları gözünüz görmüyor da beyaz perdede resmini seyrettiğiniz başka milletten, başka ülkede kimselere mi vuruluyorsunuz? Benim size bu işte ne yardım dokunacak!. Benden yalnız hayır dua, işte o kadar.

ZAVALLI

M.E.Z. (ÖDEMİŞ) — Vah zavallı oğlum vah!. Hem henüz 17 yaşındasınız, hem de yuva kurmaktan, bilmem neden bahsediyorsunuz. Şimdi benden size nasihat: Henüz yaşıyorsunuz gençtir. Bu yaşlarda dehşetli surette âşık olunur ve bu müthiş aşk, beş on gün, bilemedin beş on ay sürer. Sonra bir başkası görülür. Bu sefer de ona karşı dehşetli bir muhabbet hissedilir. Derken böyle dehşetli muhabbetler tevali ede ede nihayet bir gün gelir... Bir de bakarsınız, sahiden âşık olmuşsunuz. Zaten yaş da normal haddine varmış 24 ü 25 i bulmuştur. El etmek tutmaktadır. Kendinize güveniniz artmıştır. Tutar mahbubenizi ailesinden istersiniz. Evlenir, mes'ut olursunuz. Siz çıkarsınız tahtınıza, biz de çıkarız kerevetimize..... On yedi yaşındayken duyulan şiddetli aşkın şıpsevdi ve geçici olduğunu ben size söyledim ama siz inanmazsınız. Allah inandırırın ki doğruyu söylüyorum.

Hem siz, neden böyle garip bir soyadı seçtiniz. Hayata karşı cesaretiniz niçin bu kadar kırık? Bence derhal istida verip soyadınızı değiştirin. Zavallı diye soyadı olur mu?

BOB LİVİNGTONE

H. ÖZTAŞ (İSKENDERUN) — Robert Livingstone «Maskeli Süvariler» filmlerinde oynayan üç kovboydan birinin asıl adıdır. Kendisi Amerikanın Illinois hükümetinde Quincy şehrinde doğmuştur. Babası meşhur bir gazeteci, kendisi de önceleri acar bir muhabirdi. Sonraları tiyatroya merak sararak sahneye çıktı ve oradan da filme geçti. Bellibaşlı filmleri arasında: Gece kuşu; maskeli süvariler; maskeli süvarilerin avdeti vardır. Bu kadar malûmat yeter mi?

CİLD MESELESİ

R. ÖZCAN (MERZİFON) — Sine-
magazin koleksiyonunuzu idaremize gönderin. Yıllık da beraber olsun, hepsini bir arada 150 kuruş mukabilinde ciltliyoruz. Ciltlerimiz çok güzeldir. Ayrıca cildin size taahhütlü olarak gönderilebilmesi için 50 kuruş da posta parası, yani 200 kuruş gönderiniz. İstanbula geldiğiniz zaman, size iyî bir göz doktoru tavsiye ederiz. Hususî cevap vermeğe vaktimiz maalesef yetmiyor. Bizde istediğiniz resimler yoktur. Cevabı acele istemişsiniz ama, sıra ancak şimdi geldi. Sakın babasına mektup yazayım demeyin. Öyle şey olur mu?

AMASYANIN BARDAĞI!

ESANS (YEŞİLKÖY) — Çok yumuşak bir takma ad seçmişsiniz. Esans, biraz kadınca değil mi? Erkekce ve kokulu bir isim seçmek lâzım gelseydi size hardal, karabiberi tavsiye ederdim. Neyse, şakayı bir tarafa bırakalım da derdimize gelelim. Azız dostum bu dert, bir dert değil. zaten çocuğu var, sizden yaşlı... O sizden bıkmasa, birkaç zaman sonra siz ondan bıkacaksınız. Bu yüzden ailenizle aranızın açılmasına üzülürüm. Onlar, onu size lâıyk görmemişler.. «Amasyanın bardağı, biri olmazsa biri daha» kıymetli bir atalar sözüdür. Kendinize lâıyk bir eş seçmek için önünüzde daha pek çok vakit var. Madem ki siz unutmuş, siz de onu umutun ve hiç değilse izzetli nefsinizi kurtarın! Başka ne söylenir?. Delice sevecek, güzel genç kızlar mı yok? Şöyle bir gözlerinizi açıp köyünüzdekileri gözden geçirin.. ama alıcı gözüyle.. o zaman, üzüntünüzün ne kadar yersiz olduğunu anlamakta gecikmiyeceksiniz. Kendilerinden yaşlı kadınlarla evlenenler eninde sonunda bedbaht olurlar. Başka ne diyeyim?

SİNEMAGAZİN · Şimdilik ayda iki defa çıkar, sinema, tiyatro, moda ve salon revüsü.

Seris ve Umumî Muhtırat Müdürü
E. R. UZMAN

İDARESİ: Ebusuuf caddesi No.67
Sirkeci - İstanbul

ABONE

Yıllık 26 sayı - 650 kuruş
6 aylık 13 sayı - 325 kuruş
Sayısı her yerde 25 kuruş

sinematek.tv

SINEMA SINEMA

TURHAN BEY